

Standaard:

Europese Cultuurvogels

Deel 1, Zaadeters.

Index

Voorwoord	4
Europese kanarie	6
Fysieke standaard.....	6
Kleurstandaard.....	8
Keurtechnische aanwijzingen.....	9
Citroensijs	10
Fysieke standaard.....	10
Herkenningssomschrijving.....	11
Roodvoorhoofd kanarie	12
Fysieke standaard.....	12
Herkenningssomschrijving.....	13
Kneu	14
Fysieke standaard.....	14
Kleurstandaard.....	16
Keurtechnische aanwijzingen.....	17
Frater	18
Fysieke standaard.....	18
Kleurstandaard.....	19
Keurtechnische aanwijzingen.....	19
Europese roodmus	20
Fysieke standaard.....	20
Herkenningssomschrijving.....	21
Huismus	22
Fysieke standaard.....	22
Kleurstandaard.....	24
Keurtechnische aanwijzingen.....	30
Spaanse mus	32
Fysieke standaard.....	32
Herkenningssomschrijving.....	33
Italiaanse mus	34
Fysieke standaard.....	34
Herkenningssomschrijving.....	35
Ringmus	36
Fysieke standaard.....	36
Kleurstandaard.....	38
Keurtechnische aanwijzingen.....	40
Geelgors	41
Fysieke standaard.....	41
Kleurstandaard.....	42
Keurtechnische aanwijzingen.....	43
Rietgors	44
Fysieke standaard.....	44
Herkenningssomschrijving.....	45
Keurtechnische aanwijzingen.....	45
Grauwe gors	46
Fysieke standaard.....	46
Herkenningssomschrijving.....	47
Keurtechnische aanwijzingen.....	47
Ortolaan	48
Fysieke standaard.....	48
Herkenningssomschrijving.....	49
Cirlgors	50
Fysieke standaard.....	50
Herkenningssomschrijving.....	51

Sneuwgors	52
Fysieke standaard.....	52
Herkenningsomschrijving.....	53
IJsgors	54
Fysieke standaard.....	54
Herkenningsomschrijving.....	55
Vink	56
Fysieke standaard.....	56
Kleurstandaard.....	58
Keurtechnische aanwijzingen.....	63
Keep	65
Fysieke standaard.....	65
Kleurstandaard.....	67
Keurtechnische aanwijzingen.....	68
Kruisbek (gewone kruisbek, grote kruisbek, witband kruisbek en Schotse kruisbek)....	69
Fysieke standaard.....	70
Kleurstandaard.....	71
Keurtechnische aanwijzingen.....	73
Haakbek	74
Fysieke standaard.....	74
Kleurstandaard.....	76
Keurtechnische aanwijzingen.....	77
Appelvink	78
Fysieke standaard.....	78
Kleurstandaard.....	80
Keurtechnische aanwijzingen.....	80

Voorwoord

Bij het verschijnen van de standaard Europese Cultuur Vogels in 1984

Tot voor kort zagen wij in Nederland maar sporadisch Europese wildzangvogels op de tentoonstellingen. Voor het verkrijgen van eigendomsbewijzen, tevens vervoersvergunning, kwamen in hoofdzaak alleen de liefhebbers in aanmerking, die laatstelijk in 1955 hun bij de Vogelwetgeving toegestane "kooivogels" hadden laten voorzien van een speciale daartoe bestemde vaste pootring.

Door natuurlijk verloop werd de 'groep 1955' steeds kleiner en daarmee in overeenstemming het aantal inzendingen op de tentoonstellingen. Een allesbehalve bevredigende toestand. Dit niet alleen voor de liefhebber/kweker, maar ook voor de tentoonstellingsbezoeker, die ook wel eens een Europese vogel van dichtbij wilde zien.

Door een wat soepeler beleidsvoering met betrekking tot het verstrekken van een vergunning door het toenmalige Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk, thans Landbouw en Visserij, hebben we op de grotere tentoonstellingen al kunnen constateren, dat we niet meer over een sporadisch voorkomen behoeven te spreken. Te verwachten is, dat het aantal inzendingen jaarlijks zal toenemen.

De gunstige ontwikkeling in deze tak van sport in aanmerking nemende, is het te voorzien, dat de keurmeesters - ook op de afdelingstentoonstellingen - steeds meer Europese "kooivogels" ter beoordeling aangeboden krijgen. Op grond daarvan heeft de Technische Commissie gemeend voor de betreffende toegestane "kooivogels" standardeisen op te stellen, met de daarbij behorende keurtechnische gegevens. Ook voor wat betreft de keuring van hun bastaarden worden de benodigde richtlijnen gegeven. In de standaard worden tevens enkele andere wildzangsoorten opgenomen, die in Nederland niet, doch in de ons omringende landen wel toegelaten zijn. We beperken ons echter tot de aldaar meest voorkomenden. De opname daarvan is noodzakelijk omdat de Nederlandse C.O.M. keurmeesters ter gelegenheid van een Wereldtentoonstelling in het buitenland ook die vogels ter keuring aangeboden krijgen.

De T. C. Tropische vogels.

Maart 1984.

Bij het verschijnen van de standaard Europese Cultuurvogels in 1996

Bij het goed functioneren van een standaard hoort een periodieke herziening. Niet alleen de vogelliefhebberij is voortdurend in beweging en er komen nieuwe kleurslagen bij, dan wel blijkt in de praktijk, dat reeds beschreven kleurslagen niet geheel juist zijn omschreven of zich verder hebben ontwikkeld, ook de wetgeving is aan verandering onderhevig.

Enkele jaren geleden werd de 'K-ringen regeling' door het huidige Ministerie van Landbouw en Visserij opnieuw door een voor ons zeer acceptabele regeling vervangen. Iedere bonafide liefhebber boven de 18 jaar kan thans onder bepaalde voorwaarden voor de in zijn bezit zijnde eigen kweek 'cultuurvogels'

- Vink, Putter, Sijs, Kneu, Groenling, Geelgors en Merel.

Mits geringd met een van bondswege verstrekte, goed passende, gesloten voetring waarop:

- het kweeknummer van de betrokken vogelhouder
- het jaartal en
- een volgnummer

zijn vermeld, een vervoersvergunning verkrijgen. De nieuwe vervoersvergunning dekt niet alleen het vervoer van de daarop vermelde vogels naar en van de tentoonstellingen, maar ook het vervoer van één of meerdere van de daarop vermelde vogels naar een nieuwe eigenaar. Een voor de Europese cultuurvogel, voorheen wildzangvogel genoemd, zeer positief uitgevallen wijziging dus.

Bij de indiening van de wijzigingsvoorstellen voor de Vogelwet 36 is er bij de overheid op aangedrongen het woord "kooivogel" te vervangen door het woord "cultuurvogel". Met cultuurvogel wordt namelijk beter aangegeven dat het hier handelt om vogels die afwijken van hun soortgenoten uit de natuur.

Via een motie van D66 is dat ook gebeurd en ook de N.B.v.V. is er al eerder toe overgegaan op advies van de Speciaalclub Europese Cultuurvogels in haar artikelen, aanduidingen en vraagprogramma het woord "kooivogel" te vervangen door "cultuurvogel".

We spreken dan ook over de nieuwe standardeisen voor Europese cultuurvogels.

In september 1994 ging een aantal wetswijzigingen m.b.t. de Europese cultuurvogels in. Zo werd het aantal vogels, dat men mocht houden, uitgebreid met de goudvink, de barmsijs, de ringmus en de zanglijster. Ook de destijds voorwaardelijk onbeschermdde spreeuw en de onvoorwaardelijk onbeschermdde huismus werden gerekend tot de Europese cultuurvogels. Tevens werd bepaald, dat de alle Europese cultuurvogels moeten zijn voorzien van een vaste voetring van een bepaalde maat,

met daarop een letter, die de maat van de ring weergeeft. Daarnaast dient de ring een kweeknummer van de kweker, een volgnummer en het jaartal weer te geven.

Europese cultuurvogels, die van een dergelijke ring zijn voorzien, mag men houden, vervoeren, tentoonstellen etc. Hieraan is verder geen vergunningseis verbonden.

Volledigheidshalve zijn tevens standaardbeschrijvingen gemaakt van veel soorten Europese cultuurvogels, die in Nederland niet, maar in het buitenland wel als cultuurvogel zijn toegestaan. Deze zijn in deze standaard opgenomen.

De behandeling daarvan is noodzakelijk, omdat de Nederlandse C.O.M.-keurmeester ter gelegenheid van een wereldtentoonstelling in het buitenland ook deze vogels naar waarde moet kunnen beoordelen. Deze standaard wil echter meer zijn dan louter een beschrijving van vogelsoorten. Vandaar dat ook een overzicht wordt gegeven van de ondersoorten van elke soort en de opgetreden mutaties voor zover die bekend zijn. Verder is aandacht besteed aan de vogelterminologie, waardoor het eenvoudiger wordt geconstateerde afwijkingen tijdens de keuring bij de juiste naam te noemen.

Zoals elke standaard zal ook deze van tijd tot tijd herzien en/of aangevuld moeten worden, wat geen bezwaar mag zijn, aangezien de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Deze geheel herziene standaard voor de Europese cultuurvogels is tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de Technische Commissie van de Speciaalclub Europese Cultuurvogels, die op haar beurt samenwerkt met de Werkgroepen Europese Vogels (W.E.V.) in België.

Voor deze inbreng willen wij genoemde T.C. langs deze weg hartelijk dank zeggen.

Tenslotte spreekt de T.C. de hoop uit, dat deze (herziene) standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen in de kweek van de Europese cultuurvogels.

Bergen op Zoom,
Januari 1996.

De Technische Commissie
Tropische vogels en Parkieten.

Bij het verschijnen van de standaard Europese Cultuurvogels in 2006

Amper 10 jaar na het verschijnen van de volledig herziene versie Europese cultuur vogels is het goed om opnieuw een volledig aangepaste versie te publiceren. De wetgeving rond het houden van Europese Cultuurvogels is op 1 april 2002 met de inwerkingtreding van de nieuwe Flora en Fauna wet verder versoepeld. Alle in Europa voorkomende vogels mogen gehouden, gekweekt, gekocht en geshouwd worden mits voorzien van een voor de soort bestemde passende gesloten voeding uitgegeven door ondermeer de N.B.v.V. Deze versoepeling van de wetgeving is voor de houder van Europese Cultuurvogels van geweldige stimulans geweest. Tal van soorten die tot nu toe niet of nauwelijks gehouden en gekweekt werden worden de laatste jaren door kwekers geshouwd. Door de veelvuldige kweek heeft ook een verdere uitbreiding van mutaties en de daarmee verbonden kleurkweek plaatsgevonden. In 2006 verschijnt dan ook een nieuwe standaard Europese Cultuurvogels in drie delen.

Het steeds verder uitbreiden van de standardeisen heeft de KMV (Keurmeester Vereniging) Tropische vogels en parkietachtige doen besluiten de standardeisen een andere lay-out te geven. In afwijking tot eerder uitgebrachte standardeisen zullen kleurslagen niet langer afzonderlijk worden beschreven maar worden vanaf heden opgenomen in een overzichtelijke matrixvorm.

Ook wordt niet langer in iedere standardeis uitgebreid ingegaan op de erfelijkheid gedragingen en uiterlijke gevolgen van mutaties Voor deze aspecten wordt verwezen naar een speciaal opgestelde standaard die voor alle soorten gaat gelden.

Ook nu weer is deze geheel herziene standaard voor de Europese cultuurvogels tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de Technische Commissie van de Speciaalclub Europese Cultuurvogels, die onder de bezielende drive van keurmeester Piet de Dreu de inhoudelijke informatie heeft verstrekt voor deze nieuwe versie. Voor deze inbreng willen wij genoemde T.C. langs deze weg hartelijk dank zeggen.

Tenslotte spreekt de KMV de hoop uit, dat deze (herziene) standaard stimulerend mag blijven werken op de ontwikkelingen in de kweek van de Europese cultuurvogels.

Januari 2006.

De Keurmeester Vereniging
Tropische vogels en Parkieten.

Europese kanarie, (*Serinus serinus*)

De Europese kanarie heeft als verspreidingsgebied het gehele vaste land van Europa, uitgezonderd de Scandinavische landen. Ook komt hij voor en overwintert in Noord West-Afrika, van Marokko tot West - Libië en Klein -Azië. De Europese kanarie wordt ook wel "*girlitz*" genoemd, dit is zijn Duitse naamgeving.

Ondersoorten

Twee nauw verwante soorten zijn:

Serinus pusillus: Verspreidingsgebied; standvogel van het Kaukasisch hooggebergte. Nederlandse naamgeving: Roodvoorhoofd kanarie. Lijkt op Europese kanarie, doch zwarte kop met oranje voorhoofd, stuit oranje geel. De pop is in het geheel bleker.

Serinus citrinella: Verspreidingsgebied; Alpen en Midden -Spanje. Nederlandse naamgeving; Citroensijs. Het model van de Europese Kanarie maar grijsachtig in de nek en zonder pigment bestreping. Man en pop zijn gelijk. Twee geelgroene vleugelstrepen.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Europese Kanarie is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Europese Kanarie sprake van een blauwstructuur zoals we dat kennen uit de bevedering van de Kanarie. Door middel van transmutatie is de agaat mutatie vanuit de kanarie over gekweekt. De ontwikkeling hiervan is nu zover dat tot een eigen kleurstandaard is overgegaan.

Voor de vererving en het gevolg van de agaatmutatie wordt verwezen naar de standaard erfelijkheid en veerstructuur.

Fysieke standaard

Formaat:

De Europese Kanarie is ± 11,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Europese Kanarie is een volslanke geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Europese Kanarie dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,3 mm.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Europese kanarie zijn:

- Een voorhoofdband van 5 mm breed. De pop mist deze streep.
- De wenkbrauwstreep, deze loopt om de wang en oorstreek heen, vloeit in de nek in elkaar en vormt een halve maan.
- De ondersnavelstreep, deze loopt door tot in de nek.
- De zwarte lengtestreepjes op de mantel.
- De fijne streeptekening op de borst bij de pop, deze tekening mist de man.
- De streeptekening op de flank.
- De minimale streeptekening op de stuit.
- De buitenvlag van de vleugelpennen zijn gezoomd.
- De toppen van de vleugeldekveren.
- De buitenvlag van de staartpennen zijn omzoomd.
- Streeptekening op de onderstaartdekveren

Kleurstandaard**Europese kanarie man**

Kleurslag	Wildkleur man	Agaat man
Kleur		
Schedel	Groen	Groen
Wangen en hals	Groen met grijze waas	Groen met grijze waas
Keel	Helder geel	Helder geel
Nek	Olijfgroen	Olijfgroen
Borst, buik, Flanken, Dijen, aarsstreek.	Heldergeel Groengeel Gebroken wit	Heldergeel Groengeel Wit
Rugdek/ mantel	Olijfgroen	Groen
Stuit	Helder geel	Helder geel
Hand, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Zwartbruin	Zwartgrijs
Kleine vleugeldekveren en schouders	Zwartbruin	Zwartgrijs
Staart boven zijde	Zwartbruin	Zwartgrijs
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Grijs
Bovenstaartdekveren	Geelgroen	Geelgroen
Onder staartdek veren	Bruingrijs	Beigegrijs
Poten	Bruin	Donker vleeskleurig
Nagels	Donker bruin	Donker hoornkleurig
Snavel	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig
Ogen /Pupil	Donkerbruin/zwart	Donkerbruin/zwart
Tekeningkleur		
Voorhoofdband 5mm breed	Helder geel	Helder geel
Wenkbrauwstreep, loopt om de wang en oorstreek heen en vloeit in de nek in elkaar en vormt een halve maan	Helder geel	Helder geel
Ondersnavelstreep loopt door tot de nek	Olijfgroen	Groen
Op mantel zware lengte streepjes	Zwart bruin	Zwartgrijs

Europese kanarie pop

Kleurslag	Wildkleur pop	Agaat pop
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Olijfgroen	Olijfgroen
Wangen en hals	Diep olijfgroen iets bruin bewaast	Diep olijfgroen
Keel	Geel	Geel
Nek	Olijfgroen	Olijfgroen
Borst, buik, Flanken, Dijen, aarsstreek.	Geel, Gebroken wit, bruin bewaast Gebroken wit	Geel Wit Wit
Rugdek/ mantel	Olijfgroen	Groen
Stuit	Geel met groene waas	Geel
Hand, armpennen, middelste, grote vleugeldek veren.	Zwartbruin	Zwartgrijs
Kleine vleugeldekveren en schouders	Zwartbruin	Zwartgrijs
Staart boven zijde	Zwartbruin	Zwartgrijs
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Grijs
Bovenstaartdekveren	Olijfgroen	Groen
Onder staartdek veren	Bruingrijs	Beigegrijs
Poten	Donker vleeskleurig	Donker vleeskleurig
Nagels	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig
Snavel	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig
Ogen / Pupil	Donkerbruin/zwart	Donkerbruin/zwart
Tekeningkleur		
Wenkbrauwstreep, loopt om de wang en oorstreek heen en vloeit in de nek in elkaar en vormt een halve maan	Geel	Geel
Ondersnavelstreep loopt door tot de nek	Olijfgroen	Groen
Op de borst een fijne streeptekening	Zwartbruin	Zwartgrijs
Op mantel zware lengte streepjes	Zwart bruin	Zwartgrijs

Flanken streeptekening	Zwartbruin	Zwartgrijs	Flanken streeptekening	Zwartbruin	Zwartgrijs
Stuit minimale bestreping	Zwartbruin	Zwartgrijs	Stuit minimale bestreping	Zwartbruin	Zwartgrijs
Buitenvlag vleugelpennen gezoomd	Geelgroen	Geelgroen	Buitenvlag vleugelpennen gezoomd	Geelgroen	Geelgroen
Toppen vleugeldekveren	Zijn lichter waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan	Zijn lichter waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan	Toppen vleugeldekveren	Zijn lichter waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan	Zijn lichter waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan
Buitenvlaggen staart pennen omzoming	Licht geel groen .	Licht geel groen	Buitenvlaggen staart pennen omzoming	Licht geel groen .	Licht geel groen
Onderstaart veren streep tekening	Licht grijs	Grijs	Onderstaart veren streep tekening	Licht grijs	Grijs

Keurtechnische aanwijzingen: Europese kanarie man en pop

Wildkleur	In het najaar verkleurt de Europese kanarie van zijn "prachtkleed" naar zijn "rustkleed". Aangezien het TT. seizoen in de winter valt, dient hier rekening mee te worden gehouden. Zowel bij man als pop vervaagt de gele kleur dan en wordt flets. Wel geniet de diepst gekleurde de voorkeur. Het type moet goed "vol" zijn, smalle vogels dienen te worden bestraft bij model. Speciaal dient er gelet te worden op de kleuregaliteit, deze is vooral op de borst vaak vlekkelig. De lichaamstekening moet scherp zijn. Regelmatig voorkomende fouten zijn; de flank die onregelmatig en niet symmetrisch is, de koptekening en vleugelbandtekening die onderbroken is. Ook mogen de staartpennen geen gele binnenvlag tonen.
Agaat	Mutaties dienen gelijk van formaat en model te zijn, als de wildkleur. De agaat ontstaat door een factor die de werking van het phaeomelanine reduceert, we mogen eisen dat een agaat Europese kanarie geen bruine waas mag tonen, in geen enkel veerveld. Op het mantel/rugdek is vaak nog een bruine waas te zien dit is een kleurfout, maar voorlopig daar soepel mee omgaan, omdat deze kleurslag nog volop in ontwikkeling is. De vleugel- en staartpennen moeten zo diep mogelijk zwart zijn, lichte pennen bestraffen bij kleur. Vleugelbanden dienen helder te zijn. Verder gelijk aan de wildkleur.

Soortbeschrijving Citroensijs (*Serinus citrinella*)

De citroensijs wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Citroensijs is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven, maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningmiddel.

De Citroensijs komt voor in Midden en Zuid West Europa in berg gebieden boven de 900 m. Op Corsica en Sardinië leeft het ras corsicanus in brem- en heide gebieden. Voor hun voedsel zijn ze afhankelijk van sparrenzaden en andere zaaddragende planten, in de alpen weiden. Hun overwintering 's gebieden liggen op 400 m hoogte. De citroensijs wordt ook vaak citroenkanarie genoemd.

Ondersoorten

De citroensijs kent een ondersoort, de **Serinus corsicanus**. Verspreidingsgebied; standvogel van Corsica en Sardinië. Naast verschillen in afmeting, zang, roep en kleur blijkt dat het biotoop waarin de Twee soorten in de natuur voorkomen totaal verschillend is. Mantel is donkerder gestreept en de buik is helderder geel. Rug en mantel warm bruin.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de citroensijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de citroensijs sprake van een blauwstructuur zoals we dat kennen uit de bevedering van de Kanarie. Van de Citroensijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De citroensijs is ± 12,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De citroensijs is een volslanke geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een citroensijs dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,5 mm.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningomschrijving

Kleur	Citroensijs man	Citroensijs pop
Kop	Bovenschedel asgroen, overgaand in de asgrijze nek. De wangen zijn olijfgeel overgaand in asgrijs. De keel is olijfgeel	Vanaf bovensnavel tot en met de nek grijsgroen. De wangen zijn grijsgroen. De keelkleur is zacht olijfgeel, de kleur is wat minder sprekend dan bij de man.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is olijfgeel met groene waas en asgrijze krans rond de afscheiding borst en hals. Onderlijf/aarsstreek olijfgeel. De flanken zijn groen met grijze waas op een olijfgele ondergrond. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit grijsgroen. De stuit is helder geel .	De borst, welke loopt vanaf de keel, is grijsgroen van kleur op een olijfgele ondergrond overgaand in het olijfgele met groene waas onderlijf/aarsstreek. De flanken zijn groengeel iets grijs bewaast. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit grijsgroen. De stuit is mat geelgroen
Vleugelpennen	Zwartbruin	Zwartbruin
Staat	Zwartbruin	Zwartbruin
Snavel	Bovensnavel donker hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig. Het puntje van de snavel is iets dieper van kleur.	Bovensnavel donker hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig. Het puntje van de snavel is iets dieper van kleur.
Poten	Donker vleeskleurig, nagels donkerbruin.	Donker vleeskleurig, nagels donkerbruin.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Een klein olijfgeel masker dat loopt over het voorhoofd rond het oog en onder de snavel .	Voorhoofd, rond het oog en op de keel geel in de vorm van een klein masker. Bij de poppen is dit masker iets kleiner en minder fel geel.
Lichaam	Op het grijsgroene rugdek loopt een zwakke zwartbruine bestreping, maar deze dient wel een regelmatig verloop te hebben. Op de stuit is nog minimale bestreping waarneembaar.	Op het grijze rugdek loopt een zwakke zwartbruine bestreping, maar deze dient wel een regelmatig verloop te hebben. Op de stuit is nog een vage tekening waarneembaar. Bij de poppen is de tekening iets beter waarneembaar.
Vleugels	De buitenvlag is geelgroen gezoomd. De toppen van de vleugeldekveren zijn lichter van kleur waardoor er twee brede geelgroene met asgrijze toppen vleugelbanden ontstaan.	De buitenvlag is geelgroen gezoomd. De toppen van de vleugeldekveren zijn lichter van kleur, waardoor er twee geelgroene vleugelbanden ontstaan.
Staat	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een lichte geelgroene zoom. Op de onderstaart veren bevinden zich nog minimale lengtestreepjes.	Op de staartpennen bevinden zich aan de buitenvlaggen een geelgroene zoom. Op de onderstaart veren bevinden zich nog minimale lengtestreepjes.

Soortbeschrijving Roodvoorhoofd Kanarie (*Serinus pusillus*)

De Roodvoorhoofd kanarie wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Roodvoorhoofd kanarie is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

De roodvoorhoofd kanarie heeft als verspreidingsgebied; Oostenrijk, centraal en zuid -Turkije, Himalaya Tibet, India, Pakistan en noord west China. Bewoont berghellingen en bergweiden tussen de 2000 en 4600 meter hoogte. Foerageert vaak op de grond en overwintert minder hoog in gebieden met jenever bessen en rododendrons,

Ondersoorten

Er zijn van de Roodvoorhoofd Kanarie geen ondersoorten bekend.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de roodvoorhoofd Kanarie is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood carotenoïde te vinden. Bij de Roodvoorhoofd Kanarie zijn geen ondersoorten bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De roodvoorhoofd kanarie is 11 - 12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De roodvoorhoofd kanarie is een geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop is vrij groot ten opzichte van de rest van het lichaam en moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een roodvoorhoofd kanarie dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,3 mm.

Snavel:

Klein, kort dik kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningomschrijving

Kleur	Roodvoorhoofd kanarie man en pop.
Kop	Bovenschedel vanaf de snavel tot halfweg de schedel rood, overgaand in de zwarte nek. De wangen zijn zwart. De keel is zwart.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is zwart overgaand in een gebroken witte onderlijf/aarsstreek. De flanken zijn geelachtig. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit zwart. De stuit is oranjegeel .
Vleugelpennen	Vleugelpennen zwart. Op de schouders hebben de zwarte veren een zeemkleurige omzoming. De kleine en middelste vleugeldek veren zijn aan de basis donkerbruin en vertonen een zeemkleurige omzoming.
Staart	Staartpennen donkerbruin.
Snavel	Donkerbruin tot zwart .
Poten	Donker bruin, nagels donkerbruin.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart. Grijsachtige oogring.
Tekening	
Kop en nek	De voorhoofdsband, welke zich net boven de snavel bevindt en ± 10mm breed is, is oranjegeel van kleur. Baardstrepen zijn donkergrijs.
Lichaam	Op het zwarte rugdek loopt een brede zeemkleurige omzoming. Op de gebroken geelachtige flanken loopt een zwarte bestreping welke onderbroken dient te zijn. Deze loopt iets door in het onderlijf en het borstgedeelte. Deze bestreping dient een regelmatig verloop te hebben. Op de stuit is nog minimale bestreping waarneembaar.
Vleugels	De buitenvlag is oranjegeel gezoomd. De arm pennen zijn zeemkleurig gezoomd. De ondervleugeldekveren zijn geelachtig. Twee witachtige vleugelstrepen
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen, een oranjegele omzoming. Op de onderstaartveren bevinden zich zwarte punten.

Kneu, (*Carduelis c. cannabina*)

Het verspreidingsgebied van de kneu is geheel Europa, met uitzondering van het hoge noorden. De kneu is in Nederland een jaarvogel; de hier broedende kneuen hebben hun winterkwartier in België en Zuidwest Frankrijk. De meest noordelijke populatie overwintert hier. In Nederland is de kneu een talrijke broedvogel, zowel op de heide- en zandgronden als het polderlandschap. Het nest bevindt zich op ± 1 m. van de grond.

Ondersoorten

Naast de nominaatvorm **Carduelis c. cannabina** die voorkomt in Europa, noordelijk en westelijk Azië en noordelijk Afrika kent men de ondersoorten.

Carduelis c. autochthona	Verspreidingsgebied; Schotland. Donkerder en zwaarder bestreep dan nominaatras.
Carduelis c. nana	Verspreidingsgebied; Madeira. Donkerder en dieper van tint.
Carduelis c. meadowaldoi	Verspreidingsgebied; West-Canarische Eilanden. Kleur als nana, forser van bouw met zwaardere snavel.
Carduelis c. harterti	Verspreidingsgebied; Oost-Canarische Eilanden.
Carduelis c. bella	Verspreidingsgebied; Klein-Azië, Zuidwest Azië, Egypte, Noord-India. Over het geheel genomen lichter van kleur. Stuitkleur wit. Zeer fijne lichaamsbestreping
Carduelis c. yemenensis	Verspreidingsgebied; Zuidelijk en westelijk Arabië.
Carduelis c. johannes	Verspreidingsgebied; Noordelijk en oostelijk Somalië

Erfelijkheid en veerstructuur

De Kneu bezit zwart melanine en phaeomelanine in zijn bevedering, bovendien bezit de man ook rood carotenoid. Van de kneu is een pastel mutatie bekend. Voor de vererving en de werking van de mutatie wordt verwezen naar de algemene mutatie standaard.

Fysieke standaard

Formaat:

De kneu is 14 cm lang gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het type van de kneu is volslank, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig gebogen. De staart is licht gevorkt. De kop wordt iets opgericht gedragen en heeft een licht gewelfde schedellijn, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De overgang van de kop naar de nek moet geleidelijk verlopen, zonder nekinval

Houding:

Rechtopzittend, iets gedrukt. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste. Wanneer de kneu niet in goede conditie verkeerd komt deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en een naar achter.

Ringmaat:

2,5 mm

Snavel:

De snavel is vrij spits. Onder en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten, en onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij de kneu strak en aaneengesloten gedragen te worden zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de kneu onrustig blijven en mentale de veestructuur van de vleugel en staart beschadigen.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Kneu zijn:

- Op de kop bevinden zich lengte streepjes
- De oogring.
- De keeltekening, op de voorkant van de wangen is de baardstreep aanwezig daarnaast lopen twee keelstrepen uit naar de borst.
- De borstbestreping
- De flankbestreping
- De bestreping op het rug- en vleugeldek
- De vleugelspiegels
- De bestreping op de stuit
- De bestreping van de bovenstaartdekveren
- De schachten van de onderstaartdekveren die de V-tekening vormen.

Kleurstandaard**Kneu man en pop**

Kleurslag	Wildkleur man	Pastel man	Wildkleur pop	Pastel pop
Kleur				
Schedel	Bruin met kaneelkleurige ondergrond	Lichtbruin op lichtbeige/bruine ondergrond	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Wangen	Grijsbruin	Licht bruingrijs	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Nek	Bruingrijs	Licht bruingrijs	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Keel	Kaneelbruin	Beigebruin	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Handpennen	Zwart	Grijs	Zwart	Grijs
Armpennen,	Zwart met kastanjebruin	Grijs met beigebruin	Kastanjebruin	Licht kastanjebruin
Kleine en middelste vleugeldekveren.	Zwart	Grijs	Zwart	Grijs
Grote vleugeldekveren	Kastanjebruin	Beigebruin	Kastanjebruin	Lichtbruin, toppen iets lichter
Staartpennen	Zwart	Grijs	Zwart	Grijs
Bovenstaartdekveren	Zwart	Grijs	Zwart met bruine omzoming	Lichtbruin met lichte omzoming
Stuit	Kastanje bruin	Beigebruin	Kastanjebruin	Beigebruin
Onderstaartdekveren	Lichtcrème	Lichtcrème	Lichtcrème met bruine omzoming	Lichtcrème met lichtbruine omzoming
Rugdek van koptekening tot stuit	Kastanjebruin	Beigebruin	Kastanjebruin	Beigebruin
Flanken	Lichtbruin	Lichtbruin	Bruin	Lichtbruin
Borst	Kaneelbruin met grijze waas	Licht kaneelbruin met lichtgrijze waas	Kaneelbruin met grijze waas	Licht beigebruin
Buik	Crème	Lichtcrème	Crème	Lichtcrème
Aars	Lichtcrème	Lichtcrème	Lichtcrème	Lichtcrème
Poten	Donker vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Donker vleeskleurig
Nagels	Zwart	Zwartgrijs	Zwart	Zwartgrijs
Snavel	Grijs, iets lichter aan de basis	Lichtgrijs aan de basis iets lichter	Grijs iets lichter aan de basis	Lichtgrijs aan de basis iets lichter
Ogen / Pupil	Donkerbruin/zwart.	Donkerbruin/zwart	Donkerbruin/zwart.	Donkerbruin/zwart
Tekeningkleur				
Koptekening	Donkerbruine lengte streepjes	Lichtcrème lengte streepjes	Donkerbruine lengte streepjes	Lichtcrème lengte streepjes
Oogring	Kaneelkleurig	Lichtcrème	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Keeltekening	Donkerbruin	Lichtbruin	Donkerbruin	Lichtbruin
Baardstreep	Vaal donkerbruin/grijs	Vaal donkerbruin/grijs	Bruingrijs	Bruingrijs
Borstbestreping	Donkerbruin met kaneelkleurige omzoming	Lichtbruin met karmijnrode waas met lichte crème omzoming	Donkerbruin met kaneelkleurige omzoming	Lichtbruin met lichtcrème omzoming
Flankbestreping	Donkerbruin gestreept	Lichtbruin gestreept	Bruin gestreept	Lichtbruin gestreept
Rug en vleugeldek	Zwartbruine bestreping licht bruin omzoomd	Grijsbruine bestreping licht crème omzoomd	Zwartbruine bestreping licht bruin omzoomd	Bruine bestreping lichtcrème omzoomd
Vleugel spiegels	Wit	Wit	Wit	Wit
Stuit	Zwartbruine bestreping met lichtbruine omzoming	Grijsbruine bestreping met licht crème omzoming	Zwartbruine bestreping met lichtbruine omzoming	Bruine bestreping met licht crème omzoming

Bovenstaartdekveren	Zwart gestreept	Grijs gestreept	Zwart gestreept	Grijs gestreept
Staartspiegels	Wit	Wit	Wit	Wit
Onderstaartdekveren	De schachten zwart hierdoor ontstaat de V tekening	De schachten zijn grijs hierdoor ontstaat een zwakke V tekening	De schachten zwart hierdoor ontstaat de V tekening	De schachten zijn grijs hierdoor ontstaat een zwakke V tekening

Keurtechnische aanwijzingen: Kneu man en pop.

Wildkleur	De kneu is van nature een zeer beweeglijke vogel. Maar zal op de keuring niettemin moeten zijn afgericht om hem naar behoren te kunnen beoordelen, wanneer hij niet goed afgericht is zal hij hiervoor moeten worden gestraft bij houding. In de broedtijd bezit de kneu man een karmijnrode kruin en borstkleur. De kopkleur is grijzer en de snavel dieper. aangezien het tentoonstellingseizoen buiten het broedseizoen valt is er in de standaard de karmijnrode kleur niet opgenomen, maar indien aanwezig, geniet deze wel de voorkeur, mits de rode kleur diep en egaal is. De poppen mogen helemaal geen rood vertonen. Let ook op dat de kneu geen rood vertoont op andere plaatsen dan op de kruin en borst, dit moet worden bestraft bij kleur. De rug-, vleugel- en flanktekening moeten regelmatig en symmetrisch afgetekend zijn. Een regelmatige en symmetrische witte omzoming van de grote slag- en staartpenen. Vaak worden er poppen van kruisingen van de kneu en kanarie ingezonden als kneu echter deze zullen afwijken in borsttekening, kop- en snavelmodel, en de witte vleugel- en staartspiegels zijn niet of nauwelijks aanwezig. Als men een kruising aantreft tussen de kneuen, moet men deze bestaffen bij model, kleur en tekening. En laat bij uw bemerkingen duidelijk blijken dat het geen raszuivere vogel betreft .
Pastel	De pastefactor veroorzaakt een reductie van 50%, zowel het eumelanine als het phaeomelanine. Het rode carotenoïde bij de man wordt niet aangetast. Ideaal is wanneer de pastefactor voor 50% werkt. Hiermee verkrijgen we een egaal gekleurde kneu, wat als ideaal mag worden gezien. Vaak zien we dat vooral op het vleugelde de kleur vlekkelig is. Het rood bij de man is door de reductie van het eumelanine beter waarneembaar dan bij de wildkleur. De lichaamstekening is net als bij de wildkleur, maar dient in gereduceerde vorm aanwezig te zijn. Verder gelijk aan de wildkleur

Frater, (**Carduelis f. flaviostris**)

Het verspreidingsgebied van de Frater is de kuststreek van Noord-, West-Europa en Zuid-Rusland, Afghanistan. Broedt op hoog gelegen heidevelden of aan de kust. Lijkt qua verschijning op de Barmsijs en Kneu, maar mist het roze op de kop en borst. Het mannetje heeft echter wel een rode stuit en de snavelkeur van de Frater is strogeel. Wordt ook wel Steenkneuter of Bergkneuter genoemd.

Ondersoorten

Naast de nominaatvorm **Carduelis f. flaviostris** die voorkomt in Scandinavië en Groot-Brittannië kent men de ondersoorten.

Carduelis.f. pipilans	Verspreidingsgebied; Schotland, Ierland, Hybriden-, Orkey- en Shetlandeilanden.
Carduelis f. breviostris	Verspreidingsgebied; Midden-Azië en Tibet.
Carduelis f. altaica	Verspreidingsgebied; Rusland en Mongolië
Carduelis f. korejevi	Verspreidingsgebied; Afghanistan en Kazakstan.
Carduelis f. miniakensis	Verspreidingsgebied; China.
Carduelis f. montanella	Verspreidingsgebied; Kasjmir en Pakistan
Carduelis f. rufostrigata	Verspreidingsgebied; Pakistan India Tibet en Nepal.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Frater is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood carotenoïde te vinden. Van de frater zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Frater is ± 13,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Frater is een volslanke geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Frater dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De Frater is van nature niet schuw, eerder rusteloos. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

:2,5 mm

Snavel:

Klein, Fijn en puntig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Frater zijn:

- Op de kop bevinden zich lengte streepjes
- De teugel.
- De baardstreep
- De borstbestreping bij de vleugels is deze tekening iets grover
- De flankbestreping
- De bestreping op het rug- en vleugeldek
- De vleugel waarbij de binnenvlag een smalle en de buitenvlag een brede zoom tonen

- De zoom op de stuit
- De staartpennen die een zoom om de middelste pennen worden getoond.
- De omzoming om de onderstaartdekveren.

Kleurstandaard

Frater man en pop

Kleurslag	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur		
Schedel	Okerbruin	Okerbruin
Wangen	Okerbruin	Okerbruin
Nek / keel	Mat bruin licht okerbruin	Mat bruin licht okerbruin
Handpennen	Bruinzwart	Bruinzwart
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren. Grote vleugeldekveren	Bruinzwart	Bruinzwart
Staartpennen en Bovenstaartdekveren	Bruinzwart	Bruinzwart
Onderstaartdekveren	Gebroken wit	Gebroken wit
Stuit	Karmijnroze	Bruingrijs
Rugdek van koptekening tot stuit	Mat bruin	Mat bruin
flanken	Okerbruin	Okerbruin
Borst	Okerbruin	Okerbruin
Buik en aars	Gebroken wit	Gebroken wit
Poten	Donkerbruin	Donkerbruin
Nagels	Zwart	Zwart
Snavel	Strogeel in de winter, grijsgeel in de zomer	Strogeel in de winter, grijsgeel in de zomer
Ogen / pupil	Donkerbruin/ zwart.	Donkerbruin/zwart.
Tekeningkleur		
Koptekening	Zwartbruine lengte streepjes	Zwartbruine lengte streepjes
Teugel	Roestbruin	Roestbruin
Baardstreep	Zwartbruin	Zwartbruin
Borst	Zwartbruin bestreept, iets grover bij de vleugels	Zwartbruin bestreept, iets grover bij de vleugels
Flanken	Donkerbruin lengte streepjes	Donkerbruin lengte streepjes
Rug- en vleugeldek	Zwartbruine bestreping	Zwartbruine bestreping
Vleugels	Buitenvlag een smalle witte zoom binnen vlag een brede witte zoom	Buitenvlag een smalle witte zoom binnen vlag een smalle witte zoom
Stuit	Gezoomd	Zwaar bestreept
Bovenstaartdekveren	Geelbruin gezoomd	Geelbruin gezoomd
Staartpennen	Buitenvlag een witte zoom om de middelste pennen	Buitenvlag een witte zoom om de middelste pennen
Onderstaartdekveren	Lichtbruine zomen	Lichtbruine zomen

Keurtechnische aanwijzingen: Frater man en pop

Wildkleur	Aangezien de stuitkleur tijdens de keuring moeilijk waarneembaar is, is er geen aparte standaard voor de pop gemaakt. De vleugel- en staartspiegels dienen wel zichtbaar te zijn, maar zijn minder scherp dan bij de Kneu. De lichaamskleur dient egaal te zijn. Gelet dient er te worden dat de borst- en flank bestreping een regelmatig verloop tonen. De stuitkleur bij de man kan variëren van karmijnroze tot roestkleurig, de diepst gekleurde geniet de voorkeur. Veel voorkomende fouten zijn een platte kop en een erg bleke pootkleur, ook heeft de Frater aanleg om zwaar van borstmodel te worden. Tot zover bekend zijn er nog geen mutaties opgetreden bij de Frater, te verwachten is dat de Frater dezelfde mutatiemogelijkheden heeft als de Kneu en Barmsijs
------------------	---

Soortbeschrijving Europese roodmus, (*Carpodacus erythynus*)

De Europese roodmus wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Europese roodmus is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel. De Europese roodmus heeft als verspreidingsgebied Midden Europa, biotoop vochtig terrein met berken, elzen, wilgen bosjes, struikgewas, open gemengde bossen en parken.

De roodmus lijkt veel op de Mexicaanse roodmus zeker met de poppen is verwarring goed mogelijk. De poppen van de Europese roodmus zijn echter minder zwaar getekend op het rugdek, borst en flanken. Man is echter goed te herkennen deze hebben een geheel rode kop met bruine teugel door het oog, rode borst en een rode stuit. Jonge zijn te herkennen aan een warmere olijfbroene tint en zwaarder en donkerder gevlekt. De vleugelstrepen zijn beige wit. Twijfelt u of het een Europese roodmus is of een Mexicaanse roodmus is kijk dan of er een Mexicaanse roodmus op de tentoonstelling aanwezig is en vergelijk de vogels dan is het vlug duidelijk.

Ondersoorten

Carpodacus e. synoicus Naamgeving Sinai roodmus. Verspreidingsgebied; bergwoestijnen. Formaat 13-14 cm. De mannen hebben een zilverwitte schedel, rode wangen en borst welke uitloopt in het onderlichaam. Het rood lijkt onder een bepaald licht inval meer roze. Poppen zijn bruingrijs met een iets bruinere kop de zomen van de vleugels zijn iets lichter dan de vleugels. Snavel iets kleiner en minder gekromd.

Carpodacuse e. rubicilla Naamgeving grote roodmus. Verspreidingsgebied; Kaukasus en het hoog gebergte van Centraal-Azië. Formaat is 19-20 cm.. Mannen op borst en onderlichaam frambozen rood met fijne witte vlekjes. Poppen grijsbruin met duidelijke streeptekening op borst en flanken.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Europese roodmus is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood carotenoïde te vinden. Van de Europese roodmus zijn geen ondersoorten bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Europese roodmus is ± 14,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Europese roodmus is een goed gevulde vogel, met een vrij ronde kop. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Europese roodmus dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat.

2,9 mm

Snavel:

Zware snavel die iets gekromd is. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningomschrijving

Kleur	Europese roodmus man	Europese roodmus pop
Kop	Bovenschedel rood met lichte omzoming, overgaand in de roodbruine nek. De wangen zijn rood met grijze waas aan achterzijde. De keel is karmijnrood met lichte omzoming uitlopend op de borst.	Bovenschedel bruingrijs, overgaand in de bruine nek. De wangen zijn grijsbruin. De keel is zacht bruingrijs.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is rood met lichte omzoming overgaand in een witachtig roze overgoten buik. De flanken zijn wit roze overgoten bij de vleugelbocht iets dieper. Rugdek en mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit roodbruin. De stuit is diep roodbruin.	De borst, welke loopt vanaf de keel, is zacht bruingrijs. Overgaand in een witachtige buik en aarsstreek. De flanken zijn geelbruinachtig. Rugdek en mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit vaal bruinachtig grijs. De stuit is bruingrijs.
Vleugelpennen	Vleugelpennen zwartbruin, grote vleugeldekveren grijsbruin.	Vleugelpennen zwartbruin, grote vleugeldekveren grijsbruin.
Staart	Staartpennen bruin. Onderstaartdekveren roestbruin.	Staartpennen zwartbruin. Onderstaartdekveren roestbruin.
Snavel	Donker hoornkleurig, bruin.	Hoornkleurig, bruin.
Poten	Bruinachtig hoornkleurig. Nagels donkerbruin	Bruinachtig hoornkleurig. Nagels donkerbruin
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	De gehele kop is licht gezoomd. Teugelstreep tot aan het oog grijs. Boven het oog een diep egaal rode streep	De gehele kop heeft een zwakke streep tekening.
Lichaam	De nek heeft een karmijnrode omzoming. De rug heeft een bruinrode omzoming. De borst heeft een karmijnrode omzoming.	De nek heeft een zwakke streeptekening. De rug heeft een zwartbruine streeptekening. Op de borst en flanken in de winter een grijze streeptekening.
Vleugels	De buitenvlag is geelbruin gezoomd. De grote vleugeldekveren hebben een roodbruine omzoming.	De buitenvlag is roze gezoomd. De grote vleugeldekveren hebben een roodbruine omzoming. Twee smalle onopvallende lichte vleugelstrepen.
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle wit grijze zoom.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle grijsbruine zoom.

Huismus, (*passer d. domesticus*)

De huismus behoort tot de sub-familie *Passerinae*, een tak van de grote familie *Ploceidae*. De huismus treft men bijna overal aan waar mensen wonen, hij is dan ook alom bekend. Er worden 14 ondersoorten beschreven. Naast de *P. d. domesticus* komen in Europa ook de *P. d. italiae* (Italiaanse mus), de *P. d. hispaniolensis* (Spaanse mus) en de *P. montanus* (ringmus) voor. De Italiaanse en Spaanse mus wordt gezien als een ondersoort van onze huismus. De meeste huismuspopulaties zijn standvogels. Ze verwijderen zich zelden van hun geboorteplaats. In ons land zeer algemene en talrijke broedvogel op allerlei terreinen. Zeer sterk aan de mens gebonden en vaak ook afhankelijk van de mens.

Ondersoorten

P.d. domesticus:	Verspreidingsgebied; Europa, Noord-Azië, Noord- en Zuid-Amerika, Zuid-Afrika en Australië. De naam is huismus.
P.d. italiae:	Verspreidingsgebied; Zuid-Frankrijk, Italië, en Kreta. Italiaanse mus. Heeft kastanjebruine schedel i.p.v. grauwgrijze. Is ook iets kleiner.
P.d. hispaniolensis:	Verspreidingsgebied; Spanje, dwaalgest Zuid-Frankrijk en Corsica, Griekenland en de Balkan en Tenerife. Spaanse mus. Heeft kastanjebruine schedel, als de Italiaanse mus, uitgebreider zwart aan keel en krop, zwarte strepen in de flank en op mantel en rugdek.
P.d. tingitanus:	Verspreidingsgebied; Noord-Afrika.
P.d. biblicus:	Verspreidingsgebied; Klein-Azië, Zuid-Arabië, Iran en de Kaukasus.
P.d. hufufae:	Oost-Arabië.
P.d. niloticus:	Verspreidingsgebied; Noordoost-Afrika.
P.d. rufidorsalis:	Verspreidingsgebied; Soedan.
P.d. indicus:	Verspreidingsgebied; Zuid-Afghanistan, Pakistan, India, Birma en Bangladesh.
P.d. hyrcanus:	Verspreidingsgebied; Transcasoia en Noord-Iran.
P.d. bactrianus:	Verspreidingsgebied; Zuid Centraal-Azië.
P.d. parkini:	Verspreidingsgebied; Himalaya-gebergte.
P.d. hufufae:	Verspreidingsgebied; Arabië.
P.d. transcaspicus:	Verspreidingsgebied; Kaukasus, India en Iran

Erfelijkheid en veerstructuur

De bevedering van de huismus is nog niet op wetenschappelijke manier onderzocht zodat niet per veer(veld) gezegd kan worden welke pigmenten zich daarin bevinden. Gelet op de verschijningsvormen van de mutanten kan met zekerheid worden gesteld dat de huismus in zijn bevedering zwart- en bruin eumelanine, roodbruin phaeomelanine en geel carotenoïde heeft.

Bij de huismus is een negental primaire mutaties bekend. De laatste jaren is het houden en tentoonstellen van Europese cultuurvogels in een stroom versnelling gekomen en vele bijzondere kleurslagen die tot voorheen voor onmogelijk zijn gehouden verschenen op de tentoonstellingen. Daarnaast zijn veel van deze, voor de meeste tot dan toe volkomen onbekende, kleurslagen uit het buitenland geïmporteerd.

Deze mutaties zijn: bruin, agaath, ino, geslachtgebonden pastel, opaal, zwartborst, phaeo, eumo autosomaal isabel, Voor de vererving en de werking van deze mutaties wordt verwezen naar de algemene mutatie standaard.

Fysieke standaard

Formaat:

De huismus moet een forse indruk maken en moet 15 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart

Model:

Robuust, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-buik lijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren een regelmatig gebogen lijn vormen. Van voor gezien dient de borst vol en rond te zijn. Het achterlichaam mag niet de indruk wekken uitgezakt te zijn. De rug moet vanaf de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De kop moet een regelmatig gebogen lijnen vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De schedel is iets afgeplat.

Houding:

De huismus dient rustig op stok te zitten. Ondanks de wat "gedrukte" houding dient het lichaam los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achteren, met aan elke teen een iets gekromde nagel.

Snavel:

Spits, onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn.

Ringmaat:

3,1 mm.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. Bij een "ongetrainde" huismus zullen met name de vleugel- en staartpennen beschadigd zijn.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Mus zijn:

- De voorhoofdband, deze mist de pop
- De wenkbrauw bij de man en de wenkbrauwstreep bij de pop
- De teugelstreep, deze mist de pop.
- De kinvlek, deze mist de pop.
- De lengtestrepen op de mantel, deze zijn bij de pop wat breder
- De omzoming van de mantel en alle vleugelveren.
- De vleugelband gevormd door de toppen van de middelste vleugeldekveren.
- De vleugelband gevormd door de toppen van de kleine vleugeldekveren
- De omzoming van de buitenvlaggen van de staartpennen.
- De onderstaarttekening die een V-vorm toont.

Kleurstandaard**Huismus man**

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Pastel	Bruin-Agaat (isabel)	Pastel Bruin	Pastel Agaat	Pastel Bruin-Agaat (isabel)
Kleur								
Schedel en achterhoofd	Grauwgrijs	Beigebruin	Licht grijsbruin	Grauw grijs	Beigebruin	Licht beigebruin	Licht zilvergrijs	Crème
Wangen en hals	Beigegrijs	Crème	Beigegrijs	Licht beigegrijs	Crème	Lichtcrème	Licht beigegrijs	Crème
Oorstreek	Grijs	Crème	Beigegrijs	Lichtgrijs	Crème	Lichtcrème	Licht beigegrijs	Crème
Nek	Kastanjebruin	Diep roodbruin	Grijsbruin	Licht kastanje bruin	Roodbruin	Roodbruin	Licht beigegrijs	Licht roodbruin
Borst, buik, flanken, dijen, aarsstreek.	Grauwgrijs met bruine waas. Borst in de broedtijd meer zwart,	Beigebruin Borst In de broedtijd meer bruin	Beigegrijs Borst in de broedtijd donker grijs	Licht grauwgrijs met licht bruine waas borst in broedtijd grijs	Licht beigebruin Borst in de broedtijd bruin met beige waas	Licht beigebruin Borst In de broedtijd meer beigebruin	Licht beigegrijs Borst in de broedtijd grijs	Crème
Rugdek/mantel	Kastanjebruin	Diep warmbruin met bruinrode waas	Grijsbruin	Licht kastanje bruin	Licht beigebruin met roodbruine waas	Bruin met licht roodbruine waas	Lichtgrijs	Crème met licht roodbruine waas
Onderrug, stuit	Bruingrijs	Bruin	Beige	Licht bruingrijs	Licht beigebruin	Lichtbruin	Beige	Crème
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Zwartbruin	Bruin	Zwartgrijs	Grijs met bruine waas	Licht beigebruin	Lichtbruin	Grijs	Crème
Kleine vleugeldek veren en schouders	Kastanjebruin	Roodbruin	Grijs met een lichtbruine waas	Licht kastanje bruin	Licht beigebruin met roodbruine waas	Licht roodbruin	Licht beigegrijs	Crème met licht roodbruine waas
Staart bovenzijde	Zwartbruin	Bruin	Zwartgrijs	Grijs met bruine waas	Licht beigebruin	Lichtbruin	Grijs	Crème
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Beigebruin	Grijs	Licht grauw grijs	Iets lichter beigebruin	Licht beigebruin	Lichtgrijs	Gebroken wit
Bovenstaart dekveren	Bruin	Warmbruin	Beigegrijs	Lichtbruin	Lichtbeige	Bruin	Licht beigegrijs	Crème
Onderstaart Dekveren	Bruingrijs	Beigebruin	Beigegrijs	Licht beigegrijs	Licht beigebruin	Licht beigebruin	Licht beigegrijs	Gebroken wit
Poten	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Donkerhoorn kleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Donker hoornkleurig Zwart in de broedtijd	Hoornkleurig bruine aanslag donkerbruin in de broedtijd	Donker hoornkleurig geel aan basis in broedtijd zwart	Hoornkleurig donkere aanslag in de broedtijd zwart	Hoornkleurig broedtijd donkerder	Hoornkleurig bruine aanslag bruin in de broedtijd	Donker hoornkleurig geel aan basis in broedtijd zwart	Hoornkleurig

Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Rood Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Rood
Tekeningkleur								
Voorhoofdband	Zwartbruin	Donkerbruin	Zwartgrijs	Zwart	Beigebruin	Bruin	Grijs	Licht beigebruin
Wenkbrauw	Crèmewit	Crèmewit	Wit	Wit	Crème	Licht crèmewit	Wit	Wit
Om het oog als onderbreking wenkbrauw	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Zwart	Beigebruin	Bruin	Grijs	Licht Beigebruin
Teugelstreep gaat over in kleur achter oog	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Zwart grijs	Beigebruin	Bruin	Grijs	Licht beigebruin
Kinvlek	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Zwartgrijs	Matbruin	Bruin	Grijs	Licht matbruin
Op mantel zware lengte streepjes	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Zwart grijs	Lichtbruin	Donker Bruin	Grijs	Licht beigebruin
Mantelveren omzoming	Lichtbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Licht beige bruin	Beigebruin	Beige bruin	Lichtgrijs	Licht beigebruin
Alle vleugelveren omzoming	Lichtbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Licht beigebruin	Licht beigebruin	Beigebruin	Lichtgrijs	Minimaal zicht baar.
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Crèmewit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Grijsachtig bruin.	Lichtbruin	Lichtgrijs	Lichtbeige	Lichtbeige	Licht beigebruin	Lichtgrijs	Gebroken wit
Onderstaart tekening V vorm	Zwartgrijs	Bruin	Grijs	Lichtgrijs	Beigebruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	N.v.t.

Huismus man

Kleurslag	Satinet	Opaal	Phaeo	Phaeo bruin	Eumo	Zwartborst	Zwartborst Bruin	Ino
Kleur								
Schedel en achterhoofd	Gebroken wit	Blauwgrijs	Beigebruin	Licht beigebruin	Grijs	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Wangen en hals	Koud roomkleurig	Licht zilvergrijs	Beigebruin	Beigebruin	Grijs	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Oorstreek	Koud roomkleurig	Zilvergrijs	Beigebruin	Beigebruin	Grijs	Grijs	Crème	Helder wit
Nek	Licht roodbruin	Grauwgrijs beige waas	Kastanjebruin	Diep roodbruin	Grijs met een bruine waas	Bruin	Roomwit	Helder wit
Borst, buik, flanken, dijen, aarsstreek.	Koud roomkleurig	Zilvergrijs met gele waas	Grijs Roomkleurig met iets grijze waas	Room kleurig met iets gele waas	Grauw wit	Grauwgrijs. Borst in de broedtijd meer grijs	Beigebruin. Borst In de broedtijd meer bruin	Helder wit

Rugdek/mantel	Roomkleurig met licht roodbruine waas	Grauwwit met gele waas	Roomkleurig Met een zwart grijze waas	Roomkleurig	Grauwwit met bruine waas	Vuilwit met grijze waas	Roomwit met gele waas	Helder wit
Onderrug, stuit	Koud roomkleurig	Zilvergrijs	Lichtbruin	Lichtbruin	Wit	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Koud roomkleurig	Lichtgrijs met iets gele waas	Licht beigebruin	Roomkleurig	Grauwwit met donkere schacht en gele waas	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Kleine vleugeldekveren en schouders	Roomkleurig met licht roodbruine waas	Licht zilvergrijs met iets beige waas	Bruin	Diep roodbruin	Grauwwit met donkere schacht	Vuilwit met grijze waas	Roomwit	Helder wit
Staart bovenzijde	Koud roomkleurig	Zilvergrijs	Beigebruin	Beigebruin	Grauwwit	Grauwwit	Wit	Helder wit
Staart onderzijde	Gebroken wit	Grijs	Beigebruin	Beigebruin	Wit	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Bovenstaart dekveren	Roomkleurig	Licht zilvergrijs	Beigebruin	Lichtbruin	Grauwwit	Grauwwit	Wit	Helder wit
Onderstaart dekveren	Wit	Grijs	Iets lichter beigebruin	Iets lichter bruin	Wit	Grauwwit	Roomwit.	Helder wit
Poten	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig broedtijd blauwzwart	Donker hoornkleurig met zwarte punt	Hoornkleurig Met bruine aanslag.	Hoornkleurig In broedtijd gitzwart	Donker hoornkleurig Zwart in de broedtijd	Hoornkleurig bruine aanslag donkerbruin in de broedtijd	Hoornkleurig
Ogen Pupil	Pruimrood	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart.	Donkerbruin Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Helder rood
Tekeningkleur								
Voorhoofdband	Wit vaag waarneembaar	Grijs	Bruin	Roodbruin	Grijs	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.
Wenkbrauw	Wit	Crèmewit	Crèmewit	Crème wit	Bruin	Bruin	Wit/beige	N.v.t.
Om het oog als onderbreking wenkbrauw	N.v.t.	Zwart	Wit	Wit	Lichtbruin	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.
Teugelstreep gaat over in kleur achter oog	Wit	Opgebleekt roodbruin	Bruin	Diep roodbruin	N.v.t.	Zwart grijs	Bruin	N.v.t.
Kinvlek	Licht matbruin	Grijs	Beigebruin	Bruin	N.v.t	Zwart grijs	Lichtbruin	N.v.t.
Op mantel zware lengtestreepjes	Vaag lichtbruin	Blauwgrijs	n.v.t	N.v.t.	Zwart	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Mantelveren omzoming	N.v.t.	Blauwgrijs	Bruin	Roodbruin	Bruin	N.v.t.	N.v.t	N.v.t.
Alle vleugelveren omzoming	N.v.t.	Licht zilvergrijs	Bruin	Diep roodbruin	Bruin	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.

Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Crèmewit	Crèmewit	Grauwwit	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit	Grauwwit	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Buitenvlaggen staart pennen omzoming	N.v.t.	Geelachtig	Bruin	Roodbruin	Lichtbruin	Grauwgrijs	Lichtbruin	N.v.t.
Onderstaart tekening V vorm	N.v.t.	Donkergrijs	Lichtbruin	Lichtbruin	Grauwwit	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.

Huismus pop

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Pastel	Bruin-Agaat (isabel)	Pastel Bruin	Pastel Agaat	Pastel Bruin-Agaat (Isabel)
Kleur								
Schedel en achterhoofd	Grauwbruin	Warmbruin	Grauwgrijs	Licht grauwbruin	Licht beigebruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Crème
Wangen en hals	Grauwbruin	Bruin	Grauwgrijs	Licht grauwbruin	Beigebruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Iets donkerder Crème
Oorstreek	Grijs	Bruin	Grauwgrijs	Licht grauwbruin	Beigebruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Crème
Nek	Grauw bruin	warmbruin	Grauwgrijs	Licht grauw bruin	Licht beigebruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Crème
Borst, buik, flanken, dijnen, aarsstreek.	Bruinachtig grijs, Aarsstreek iets lichter	Beigebruin Aarsstreek iets lichter	Grijs Aarsstreek iets lichter	Beigegrijs, aarsstreek iets lichter	Licht beigebruin	Licht beigebruin.	Licht beigegrijs Aarsstreek iets lichter	Crème
Rugdek/mantel	Matbruin	warmbruin met bruinrode waas	Grauwgrijs	Mat lichtbruin	Licht beigebruin	Bruin	Licht grauwgrijs	Crème
Onderrug, stuit	Bruinachtig grijs	Bruin	Grauwgrijs	Licht beigegrijs	Licht beigebruin	Beigebruin	Licht grauwgrijs	Crème
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Donkerbruin	Diepbruin	Zwartgrijs	Opgebleekt bruin	Licht beigebruin	Lichtbruin	Grijs	Crème
Kleine vleugeldekveren en schouders	Mat grauwbruin	Matbruin	Matgrijs met lichtbeige waas	Licht grauwbruin	Licht beigebruin met iets roodbruine waas	Lichtbruin	Licht beigegrijs	Crème met minimaal roodbruine waas
Staart bovenzijde	Donkerbruin	Bruin	Zwartgrijs	Grijsbruin	Licht beigebruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Crème
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Beigebruin	Grijs	Licht grauwgrijs	Crèmewit	Beigebruin	Iets lichter grauwgrijs	Gebroken wit
Bovenstaart dekveren	Lichtbruin	Warmbruin	Beigegrijs	Lichtbeige	Licht beigebruin	Bruin	Licht beigegrijs	Crème

Onderstaart dekveren	Grauwgrijs	Beige bruin	Grauwgrijs	Licht grauwgrijs	Crèmewit	Licht beigebruin	Licht grauwgrijs	Gebroken wit
Poten	Geelbruin	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Geelbruin	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Aan de basis geelachtig, verder licht grijsbruin	Hoornkleurig, aan de basis geelachtig	Hoornkleurig, aan de basis geelachtig	Aan de basis geelachtig, verder licht beige grijs	Aan de basis geelachtig, verder Hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder donker hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder licht hoornkleurig
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Rood Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Rood
Tekeningkleur								
Wenkbrauw streep	Lichtbruin	Lichtbruin	Licht beige grijs	Lichtbeige	Crèmewit	Beigebruin	Licht beige grijs	Wit
Om het oog als onderbreking wenkbrauw	Beigebruin	Bruin	Lichtgrijs	Vuil wit	Wit	Licht beigebruin	Wit/grijs	Wit
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Grijs	Lichtbruin	Donkerbruin	Grijs	Licht beige
Mantelveren omzoming	Lichtbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Licht beige bruin	Beigebruin	Beige bruin	Lichtgrijs	Licht beigebruin
Alle vleugelveren omzoming	Lichtbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Licht beigebruin	Licht beigebruin	Beigebruin	Lichtgrijs	Minimaal zichtbaar.
Toppen middelste vleugel dekveren vormt vleugelband	Crèmewit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staart pennen omzoming	Lichtbruin.	Lichtbruin	Lichtgrijs	Lichtbeige	Lichtbeige	Licht beigebruin	Lichtgrijs	Gebroken wit
Onderstaart tekening V vorm	Zwartgrijs	Bruin	Grijs	Lichtgrijs	Beigebruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	N.v.t.

Huismus pop

Kleurslag	Satinet	Opaal	Phaeo	Phaeo bruin	Eumo	Zwartborst	Zwartborst Bruin	Ino
Kleur								
Schedel en achterhoofd	Gebroken wit	Blauwgrijs	Beigebruin	Licht beige bruin	Grijs	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Wangen en hals	Koud roomkleurig	Licht blauwgrijs	Beigebruin	Beigebruin	Grijs	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit

Oorstreek	Koud roomkleurig	Licht blauw grijs	Beigebruin	Beigebruin	Grijs	Grijs	Crème	Helder wit
Nek	Gebroken wit	Blauwgrijs	Beigebruin	Diep roodbruin	Grijs met een bruine waas	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Borst, buik, flanken, dijen, aarsstreek.	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs aarsstreek iets lichter	Beigebruin aarsstreek iets lichter	Roomkleurig met iets gele waas	Grauwwit	Grauwgrijs . Grauwwit	Beigebruin Roomkleurig	Helder wit
Rugdek/mantel	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs	Beigebruin	Room kleurig	Grauwwit met bruine waas	Vuil wit, met grijze en gele waas	Roomwit met gele waas	Helder wit
Onderrug, stuit	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs	Beigebruin	Lichtbruin	Wit	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Koud roomkleurig	Licht blauwgrijs	Licht beigebruin	Roomkleurig	Grauwwit met donkere schacht en gele waas	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Kleine vleugeldek veren en schouders	Roomkleurig met minimale roodbruine waas	Licht blauwgrijs met iets beige waas	Mat beigebruin	Diep roodbruin	Grauwwit met donkere schacht	Grauwwit met grijze waas	Roomwit	Helder wit
Staart bovenzijde	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs	Beigebruin	Bruinbeige	Grauwwit	Grauwwit	Wit	Helder wit
Staart onderzijde	Wit	Grijs	Licht beige bruin	Beigebruin	Wit	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Bovenstaart dekveren	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs	Beigebruin	Lichtbruin	Grauwwit	Grauwwit	Wit	Helder wit
Onderstaart dekveren	Wit	Grijs	Beigebruin	Beigebruin	Wit	Grauwwit	Roomwit.	Helder wit
Poten	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder donker hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig	Hoornkleurig, met een gele waas	Aan de basis geelachtig, verder donker hoornkleurig	Aan de basis geel, verder hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder hoorn kleurig
Ogen Pupil	Pruimrood	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Helder rood
Tekeningkleur								
Wenkbrauw streep	Wit	Licht grijs	Wit	Crèmewit	N.v.t.	Bruin	Beigebruin	N.v.t.
Om het oog als onderbreking wenkbrauw	N.v.t.	Grijswit	Wit	Wit	N.v.t.	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.
Op mantel zware lengte streepjes	Licht beigebruin	Blauwgrijs	N.v.t.	N.v.t.	Zwart	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Mantel veren omzoming	N.v.t.	Blauwgrijs	Bruin	Roodbruin	Bruin	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Alle vleugel veren	N.v.t.	Licht zilvergrijs	Bruin	Diep roodbruin	Bruin	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.

omzoming								
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Crèmewit	Crèmewit	Grauwwit	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit	Grauwwit	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	N.v.t.	Geelachtig	Bruin	Roodbruin	Lichtbruin	Grauwgrijs	Lichtbruin	N.v.t.
Onderstaart tekening V vorm.	N.v.t.	Grijs	Lichtbruin	Lichtbruin	Grauwwit	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.

Keurtechnische aanwijzingen: Huismus man en pop

Wildkleur	Hoewel de huismus van nature een beweeglijke vogel is, is hij zeer goed af te richten, zodanig dat hij zich goed showt. Gelet dient te worden dat het model niet slank is en de houding niet te zeer gedrukt. Het rugdek dient zo warm en egaal mogelijk te zijn. Ook de borst- en buikkleur moet egaal zijn en niet vlekkerig. Regelmatig zien we dat de flankkleur te bleek is t.o.v. de buikkleur. De borsttekening van de man dient zo'n regelmatig mogelijk verloop te hebben, deze heeft in rustkleed uitlopers. Hoewel deze uitlopers niet bestraft mogen worden, geniet de strakst afgelijnde tekening de voorkeur. De vleugelen rugbestreping dient een regelmatig verloop te hebben en mag niet onderbroken zijn. De vleugelband van de kleine vleugeldekveren moet helder wit zijn zonder crème- of bruine waas. De vleugelband van de middelste vleugeldekveren mag wel een wat crème waas laten zien, de helderste geniet de voorkeur. Achter het oog laten de mannen een klein wit vlekje zien en boven het oog een fijn wit streepje dit is soort eigen en mag dus niet bestraft worden. De poot- en snavelkleur zijn in de broedtijd dieper van kleur dan in rustkleed, hier dient rekening mee te worden gehouden. Mannen zijn forser dan de poppen, hier rekening mee houden tijdens de kleuring.
Bruin	Bij mutanten moeten wij speciaal letten op het model, ze mogen niet smal worden. Het bruine eumelanine, in combinatie met het roodbruine phaeomelanine, geeft het bruin van de lichaamsbevedering een warmbruine kleur. Wij moeten streven naar een zo'n warm en egaal mogelijke lichaamskleur. De lichaamstekening moet duidelijk aanwezig en niet onderbroken zijn. Een uitzondering is de borsttekening van de man, deze is in het TT - seizoen niet strak afgelijnd. De borsttekening is optimaal in het broedseizoen. Verder gelijk aan de wildkleur.
Agaat	Er moet naar gestreefd worden dat de agaats totaal geen bruine waas meer toont en dat grijze en donkergrijze veervelden zo donker mogelijk van kleur zijn. Voorlopig moeten wij echter een iets bruine waas met enige soepelheid beoordelen. De helderst gekleurde agaats geniet de voorkeur. Veel voorkomende fouten zijn; vlekkerig op de borst, onregelmatige borsttekening, te bleke flanken t.o.v. de borst, vleugelstrepen en rugtekening die onregelmatig is. Verder gelijk aan de wildkleur.
Pastel	Met betrekking tot de pastelfactor weten we dat deze nogal wisselend kon optreden. Als ideale pastel stellen we ons een vogel voor die 40 - 60% is gereduceerd. Te weinig of te veel gereduceerde vogels dienen bij kleur te worden bestraft. Gestreefd dient eveneens te worden naar een zo egaal mogelijke kleur. Het is bekend dat de pastelfactor nogal wat vlekkerigheid veroorzaakt, vooral in de mantel en vleugelpennen. Het zwarte eumelanine wordt wel wat opgebleekt maar blijft voor het oog toch zwart wat vooral tot uiting komt in de zwarte bestreping op het rugdek die voor een pastel prominent aanwezig blijft. Vaak zien wij echter dat de toppen van deze grijze veren donkerder zijn, wat dus aangemerkt moet worden als een kleurfout. Verder gelijk aan de wildkleur.
Bruin-Agaat (isabel)	Er dient op gelet te worden dat bruin-agaten (isabelen) niet te hard van kleur worden. De lichaamskleur dient egaal te zijn en alle tekeningonderdelen, zoals we die bij de wildkleur kennen, moeten, zij het in gereduceerde vorm, aanwezig zijn. Verder gelijk aan de wildkleur.
Pastel Bruin	De toppen van de vleugel- en staartpennen zijn het meest gereduceerd, daaraan is dan ook goed te zien dat we met een bruin pastel te maken hebben. De lichaamskleur is wel gereduceerd maar veel minder dan we zouden verwachten. De ideale bruin pastel is voor 40- 60 % op gebleekt. De lichaamstekening moet wel zichtbaar blijven. De bruine kleur mag niet vlekkerig zijn. Verder gelijk aan de wildkleur.

Pastel Agaat	De pastel agaat is ontstaan door twee factoren, de pastel en de agaat te combineren. Egaliteit van de kleur is een eerste vereiste. de tekening patronen moeten wel gereduceerd zijn, maar wel duidelijk zichtbaar blijven. Ideaal is dat de vogel in totaal voor 40-60% gereduceerd is. Het zwart eumelanine is wel opgebleekt maar komt nog steeds als zwart naar voren Een bruine was op het rug of vleugeldek is een kleurfout en dient bestraft te worden bij kleur. Verder gelijk aan de wildkleur.
Pastel Bruin-Agaat	De zeer licht gekleurde pastel bruin-agaat (isabel) is ontstaan door de combinatie van bruin -, agaat-, en pastel en lijkt op de satinet. Alleen heeft de pastel bruin-agaat een warmere lichaamskleur. Een pastel bruin-agaat dient een lichte vogel te zijn waarbij de lichaamtekening nog zwak waarneembaar is. De onderstaarttekening ontbreekt. Vaak wordt deze kleurslag ingeschreven als bruin pastel wat een verkeerde naam is voor deze kleurslag Het ideaalbeeld is dat de vogel in totaliteit voor 40- 60 % gereduceerd is. Verder gelijk aan de wildkleur.
Satinet	Bij een satinet dien we er goed op te letten dat alle tekeningvelden, zo we die bij de wildkleur kennen, zij het in zwakke vorm aanwezig zijn. De grondkleur moet egaal zijn. Een satinet is vrij koud van kleur. Verder gelijk aan de wildkleur.
Opaal	Bij de opaal moet speciaal gelet worden op een egale kleur en dat de tekening niet teveel opgebleekt is. Een ernstige fout is als de tekening niet meer zichtbaar is. Doordat intensieve vogels de standaard beter benaderen zien we vaak opalen met dunne bevedering op de vleugenbochten en in de wangen, ook maken deze vogels een iele indruk, wat niet gewenst is. Verder gelijk aan de wildkleur.
Phaeo	De naamgeving is opmerkelijk te noemen omdat deze mutatie zwarte ogen heeft en alle andere phaeo mutanten die we kennen rode ogen hebben. Zo lang er nog geen betere naam is zal deze mutatie bij de huismus phaeo genoemd worden. Gestreefd moet worden naar een zo'n maximaal mogelijke phaeo omzoming. Speciaal moet er op gelet worden dat de vleugel- en staartpennen deze omzoming tonen. Vaak zien we op het rugdek en op de borst nog een zwartgrijze waas, dit moeten we soepel behandelen. Ook in de snavel zien we nog een restje zwart pigment. Het zwarte pigment in is de snavel rug en borst zo sterk aanwezig dat de phaeo mutatie dit niet in totaliteit weghaalt. Verder gelijk aan de wildkleur.
Phaeo Bruin	Ook deze kleurslag heeft nog bruine ogen met een zwarte pupil. Maar bezit geen zwart eumelanine meer in zijn bevedering, waardoor de totale lichaamskleur veel helderder is en het bruin van de kop tekening en omzoming van de vleugel- en staartpennen is warm roodbruin. Ook de snavel is vrij van eumelanine dus we zien een blanke snavel. Verder gelijk aan de wildkleur.
Eumo	Wat het eerst opvalt bij de eumo is dat er buiten de broedtijd geen verschil zit tussen man en pop. In de broedtijd heeft de man een klein bruin streepje achter het oog. De zo kenmerkende tekening van kop en borst is bij deze kleurslag niet aanwezig. De manteltekening moet wel zichtbaar blijven, evenals de omzoming van de vleugel- en staartpennen. Alle phaeomelanine is uit de bevedering verdwenen, er ontstaat een vogel die vrij koud van kleur is. Deze kleurslag is enkel in de broedtijd te seksen, buiten de broedtijd zijn man en pop gelijk. Verder gelijk aan de wildkleur.
Zwartborst	Wat het eerst opvalt, is dat zowel de man als de pop borsttekening bezitten. Dat het lichaam geen tekening meer laat zien en dat de koptekening in takt blijft. Er moet dan ook op gelet worden dat de koptekening bijna hetzelfde is van vorm en kleur als bij de wildkleur. Het rugdek en mantel moeten zo helder mogelijk van kleur zijn zonder tekening. Het rugdek van de zwartborst wildkleur zal grauwwit van kleur zijn, ook laten deze vogels vaak nog wat rest tekening zien op de vleugeldekveren. Dit de eerste tijd soepel beoordelen. Uiteraard gaat de vogel met het helderste dek voor. Ook zien we vaak een gele waas op het rugdek en mantel dit is toegestaan maar gaat de gele kleur overheersen dan is dit een kleurfout die bestraft moet worden bij kleur. Het weg kweken van het geel is een kwestie van selectie. Verder gelijk aan de wildkleur.
Zwartborst Bruin	Ook bij deze kleurslag laten de mannen en poppen borsttekening zien. Ook hier is het zaak dat de koptekening in takt blijft. Bij deze kleurslag is het makkelijker een egaal gekleurde mantel en vleugeldek te behalen. Ook hier zien we vaak een resttekening op de vleugeldekveren, wat niet gewenst is, maar voorlopig nog soepel behandeld dient te worden. De gele waas op het rugdek en mantel is toegestaan maar gaat de gele kleur overheersen dan is dat een kleurfout. De vogel met het egaalst roomkleurig dek heeft de voorkeur. Verder gelijk aan de wildkleur
Ino	De Ino huismus heeft totaal geen zichtbaar pigment meer in zijn bevedering. De ogen zijn helderrood. Alle tekening is verdwenen. Vaak zien we een gele waas over deze vogels liggen dit is soorteigen, omdat de huismus van nature geel in zijn bevedering heeft en mag daarom niet gestraft worden. Een ino met een smetteloos wit veren pak heeft uiteraard de voorkeur. Ook dienen we er op te letten dat de wangen en vleugelbochten voldoen dik bevederd zijn. Verder gelijk aan de wildkleur

Soortbeschrijving Spaanse mus, (*Passer domesticus hispaniolensis*)

De Spaanse mus wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Spaanse mus is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

Broed plaatselijk net als de huismus in nissen van gebouwen, maar is vaker te vinden in hoog struikgewas of boomgroepen, meestal aan rivieren of aan moerasranden en vaak in grote kolonies. Bouwt gesloten nest van stro en twijgen, nestelt bovendien in takkennesten van roofvogels en ooievaars. Standvogel of korte afstandstrekker in het Westen. Dwaalgast in Noordwest-Europa. Tijdens de trek overdag in voor- en najaar in Zuidoost-Europa (Balkan landen) in typische dichte zwermen. Hybridiseert met de huismus vooral in Noord-Afrika. Deze bastaarden vertonen kenmerken van beide soorten in de bevedering, vooral wat betreft de zwarte tinten op de mantel en in enkele strepen op de flanken.

De Spaanse mus heeft, nog meer dan onze huismus, een duidelijk broed- en winterkleed, aangezien de meeste vogels in rustkleed geshouwd zullen worden zal de tekening en kleur matter zijn. Bij de beoordeling van deze vogels dient men hier rekening mee te houden. De pop van de Spaanse mus lijkt veel op de pop van de huismus, de snavel is wat forser, een meer duidelijke en donkerdere schubtekening op de rug en in de flanken.

De teugels zijn meer uitgesproken en ze heeft een wat zwaardere lichaamsbouw. De Spaanse mus pop heeft een witachtige zone vanaf de buik tot op de onderstaartdekveren.

Ondersoorten

De Spaanse mus is geen soort op zich het is een ondersoort van de huismus (*passer d. domesticus*) Voor een overzicht van de ondersoorten wordt naar de standaard van de huismus verwezen

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Spaanse mus is naast eumelanine en phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Er is een bruine mutant van de Spaanse mus bekend, maar daar zijn nog zo weinig vogels van dat het nog niet zinvol is deze te beschrijven

Fysieke standaard

Formaat:

De Spaanse mus is 14,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Spaanse mus is een goed gevulde vogel, de kop is tamelijk groot, plat wat ingetrokken en breed. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Spaanse mus dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

3,0 mm.

Snavel:

De bovensnavel is iets langer. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningsoomschrijving

Kleur	Spaanse mus man	Spaanse mus pop
Kop	Schedel en nek in de zomer diep kastanjebruin. In de winter matter van tint. Wangen wit met een grijze waas.	Schedel en nek bruin met grijze waas. In de winter matter van tint. Wangen grijs.
Lichaam	Buik grijs, witachtig. Flanken grijswit. Mantel, zwart geschubd op een heldere beige ondergrond. De stuit is donkergrijs.	Buik grijs, witachtig. Flanken grijswit. Mantel, zwart geschubd op een heldere beige ondergrond. De stuit is donker grijs.
Vleugels	Vleugelpennen zwartgrijs, grote vleugel dekveren zwartgrijs.	Vleugelpennen zwartgrijs, grote vleugel dekveren zwartgrijs.
Staart	Staartpennen zwartgrijs. Onderstaartdekveren grijsachtig.	Staartpennen zwartgrijs. Onderstaartdekveren grijsachtig.
Snavel	Bruin tot grijsachtig, in de winter geelachtig aan de basis. In de broedtijd zwart	Grijsachtig met bruine punt, onder snavel strogeel.
Poten	Grijsbruin. Nagels grijszwart.	Grijsbruin. Nagels grijszwart.
Ogen	Zwart, met smalle bruine iris.	Zwart, met smalle bruine iris.
Tekening		
Kop en nek	Boven het oog een witte streep, vanaf de snavel basis loopt door het oog de zwarte teugel. Keel volledig egaal zwart. De diep kastanje bruine nektekening verbreedt zich en loopt aan de basis van de achterwang spits uit.	Boven het oog een witte streep, vanaf de snavelbasis loopt, door het oog, de zwarte teugel. Een uitgesproken wenkbrauwstreep, deze loopt over de oordekveren tot de neksijden en is strak afgelijnd en zeemkleurig.
Lichaam	Borst, aan de basis zwart overgaand in zwarte schubtekening. Flanken grijswit met een duidelijke zwarte schubtekening. Rugdek en mantel zwaar zwart geschubd.	De borst heeft een waarneembare donkergrijze schubtekening. Flanken grijswit met een duidelijke grijze schubtekening. Rugdek en mantel zwaar zwart geschubd.
Vleugels	De grijszwarte vleugelpennen hebben een kastanjebruine omzoming. De omzoming van de armpennen zijn breder roseachtige. De vleugel dekveren hebben witte omzomingen die op de primaire vleugel dekveren breder worden waardoor er een vleugelband ontstaat.	De grijszwarte vleugelpennen hebben een bruine omzoming. De omzoming van de armpennen zijn breder. De vleugeldekeren hebben een lichte omzomingen die op de primaire vleugel dekveren breder worden waardoor er een vleugelband ontstaat. Toppen middelste vleugeldekeren zwart.
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle bruine omzoming.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle bruine omzoming.

Soortbeschrijving Italiaanse mus (*Passer domesticus italiae*)

De Italiaanse mus wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Italiaanse mus is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

De Italiaanse mus komt voor in Italië, Corsica, Malta en Kreta. Broed plaatselijk, net als de huismus, in nissen van gebouwen, maar is vaker te vinden in hoog struikgewas of boomgroepen, meestal aan rivieren of aan moerasranden en vaak in grote kolonies. Bouwt gesloten nest van stro en twijgen, nestelt bovendien in takkennesten van roofvogels.

Vrij stabiele hybride populaties komen onder meer voor op Malta en Sicilië de Italiaanse mus wordt veelal als een aparte soort beschouwt waar het onduidelijk is of het een nauw verwante soort betreft.

Ondersoorten

De Italiaanse mus is geen soort op zich het is een ondersoort van de huismus (*passer d. domesticus*) Voor een overzicht van de ondersoorten wordt naar de standaard van de huismus verwezen.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Italiaanse mus is naast eumelanine en phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Er zijn geen mutaties van de Italiaanse mus bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Italiaanse mus is 14-16 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Italiaanse mus is een goed gevulde vogel, met een kop die tamelijk robuust en plat is. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Italiaanse mus dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat

3,0 mm.

Snavel:

Zware snavel waarvan de bovensnavel iets langer is. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningbeschrijving

Kleur	Italiaanse mus man.	Italiaanse mus pop
Kop	Voorhoofd, schedel en nek zijn bruin roze. Wangen wit met een grijze waas,	Gehele bovenschedel, nek en wangen grauwbruin. Kin en keelstreek grijsachtig
Lichaam	Borst bovendeeel zwart overgaand in grijs op de buik en onderlichaam. Flanken grijs tot witachtig. Rugdek en Mantel, bruin. Stuit grijsachtig beige.	Borst, buik, flanken en dijen grijsachtig. Aarsstreek iets lichter. Mantel/rugdek bruin met grijze waas. Stuit grijs beige.
Vleugels	Vleugelpennen zwartbruin, grote vleugel dekveren zwartbruin . De schouder dekveren zijn roze van kleur	Vleugelpennen zwartbruin, grote vleugeldekveren zwartbruin
Staat	Staatpennen zwartbruin. Onderstaartdekveren grijsachtig.	Staatpennen zwartbruin. Onderstaartdekveren grijsachtig
Snavel	Bruin tot zwartachtig. In de broedtijd donkerder.	De ondersnavel is strogeel van kleur de bovensnavel heeft een bruine punt.
Poten	Grijsbruin. Nagels, donker hoornkleurig.	Grijsbruin. Nagels, donker hoornkleurig
Ogen	Zwart, met smalle bruine iris.	Zwart, met smalle bruine iris.
Tekening		
Kop en nek	De bruine roze nek tekening verbreedt zich en loopt aan de basis van de achterwang spits uit. Wangen witachtig met een grijze waas, boven het oog een smalle witte onderbroken wenkbrauwstreep, vanaf de snavelbasis loopt, door het oog, de zwartgrijze teugel. Keel brede egaal zwarte keelvlak.	De wenkbrauwstreep lichtbruin. Teugel en oogring beigebruin
Lichaam	Borst zwart.	Een duidelijke donkerdere zwartbruine onderbroken streep-tekening op de rug. Op de flanken een zwakke streep-tekening.
Vleugels	De zwartbruine vleugelpennen met een rosachtige omzoming. De omzoming van de armpennen is breder en rosachtig. Vleugel dekveren zwartbruin met brede roze omzomingen. De grote vleugel dekveren zijn zwartachtig en zeer breed met wit omzoomd waardoor er een zuiver witte vleugelband wordt gevormd.	De zwartbruine vleugelpennen met een crème bruine omzoming. De omzoming van de armpennen is breder en crème bruin. Vleugel dekveren zwartbruin met brede roze omzomingen. De grote vleugel dekveren zijn zwartbruin en breed met wit omzoomd waardoor er een zuiver witte vleugelband wordt gevormd.
Staat	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle bruine grijze omzoming.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle bruine grijze omzoming.

Ringmus , (*Passer montanus*)

De ringmus komt in geheel Europa, met uitzondering van het hoge noorden, voor. In Nederland talrijk in open velden en bosrijke omgeving. Is minder aan de mens gebonden dan de huismus. De ringmus is direct te herkennen aan grijswitte nekkring, chocoladebruine schedel en zwarte wangvlekken t.o.v. de huismus. De huismus is ook iets groter dan de ringmus.

Ondersoorten

Naast de nominaatvorm *Passer m. montanus* die voorkomt in geheel Europa met uitzondering van het hoge noorden kent men de volgende ondersoorten

P.m. dilutus	Verspreidingsgebied; Iran,China
P.m. tibetanus	Verspreidingsgebied; Tibet, Noord-Himalaya,China
P.m. saturatus	Verspreidingsgebied; Japan, Taiwan, Zuid Korea
P.m. hepaticus	Verspreidingsgebied; Assam, Birma
P.m. transcausicus	Verspreidingsgebied; Kaukasus, Noord Iran
P.m. iubilaeus	Verspreidingsgebied; Oost-China
P.m. kasuensis	Verspreidingsgebied; Noord-Tsangai, Kansoe
P.m. malaccensis	Verspreidingsgebied; Himalaya, Java
P.m. zaissanensi	Verspreidingsgebied; Centraal-Azië, Mongolië

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de ringmus wordt zwart- en bruin eumelanine en roodbruin phaeomelanine aangetroffen. Bij de ringmus is een aantal mutaties vastgelegd. Een van deze mutaties is bruin deze mutatie kennen we al langer en is gelegen op een autosomaal chromosoom. Het laatste jaar is echter ook een geslachtgebonden en recessief verervende (echte) bruine mutatie vastgelegd. Dit wil zeggen dat nu de naamgeving in het gedrang komt, want twee op verschillende manier verervende (bruine) ringmussen, bruin noemen schept verwarring. Daarom is besloten om werknamen voor deze (bruine) mutaties en de combinaties te gebruiken tot dat er door middel van veeronderzoek duidelijkheid over de naamgeving is. We spreken nu over de geslachtgebonden bruine (de nieuwere mutatie) en de roodbruine (de oude recessief autosomaal recessief verervende bruin mutatie) Daarnaast worden erkend de geslachtgebonden pastel, en de opaal mutant. De namen bruin en roodbruin zijn voorlopig nog werknamen, de definitieve benaming wordt bekend nadat er een veeronderzoek/kweekonderzoek heeft plaats gevonden. Het is de bedoeling om op de keurbriefjes de naam ringmus mutant te zetten en dan tussen haakjes(bruin, roodbruin, pastel roodbruin of roodbruin opaal) al naar gelang de kleurslag. Als voorbeeld ringmus mutant (bruin) de werknaam geldt dus enkel voor de kleuren bruin een roodbruin en de combinaties van deze kleur

Fysieke standaard

Formaat:

De ringmus is 14 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De ringmus is ietwat volslank van model. Van opzij gezien moet de borst-buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren een regelmatig gebogen verloop hebben. De rug moet vanaf de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en rond te zijn, maar niet vet. In het achterlichaam mag de ringmus niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De schedel is vrij plat, maar toch moet de kop een regelmatig gebogen lijn vormen, met centraal t.o. v. de schedel het oog.

Houding:

Wat gedrukt, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achteren, met aan elke teen een iets gekromde nagel.

Snavel:

Enigszins puntig. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,7 mm.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Ringmus zijn:

- Het masker wordt gevormd door de kinvlek de teugel en het smalle voorhoofdbandje van ongeveer 1mm. Dit bandje loopt door aan de zijkant en bovenkant van de snavel en het bandje wat loopt onder de kopkleur boven de wangvlek.
- De wangvlek.
- De nekband.
- De kinvlek.
- Teugel en oogstreep.
- Lengtestreepjes op de mantel
- De gezoomde buitenvlag van de arm- en handpennen.
- De spiegel gevormd door de toppen van de grote vleugeldekveren.
- De omzoming van de grote vleugeldekveren.
- De vleugelband gevormd door de top van de middelste vleugeldekveren en kleine vleugeldekveren
- De schouderbestreping.
- De buitenvlaggen van de staartpennen die een zoom tonen.
- De onderstaart die een V-tekening toont.

Kleurstandaard

De Ringmus man en pop

Kleurslag	Wildkleur	Bruin (geslacht gebonden)	Roodbruin (recessief)	Pastel	Opaal	Pastel Roodbruin	Roodbruin Opaal
Kleur							
Schedel en achterhoofd	Chocolade bruin	Mat chocolade bruin	Roodbruin	Donkerbruin	Blauwgrijs	Licht roodbruin	Beigebruin
Wangen, hals	Grijswit	Crèmewit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Borst, flanken	Grauwgrijs	Lichtbruin	Beigebruin	Lichtgrijs	Zilvergrijs	Licht beigebruin	Crème
Buik, dijen en aarsstreek	Grauw grijsbruin	Crème	Crème	Lichtgrijs	Zilvergrijs	Licht beigebruin	Crème
Rugdek/mantel	Bruin	Koud bruin	Warmbruin	Lichtbruin	Witgrijs	Diep bruin	Wit crème
Onderrug, stuit	Grauw bruin op grijze ondergrond	Lichtbruin	Beigebruin	Licht grauwbruin, op grijze ondergrond	Zilvergrijs	Licht beigebruin	Lichtbeige
Hand-, armpennen, grote vleugeldek veren.	Zwartbruin	Bruin iets opgebleekt	Bruin	Opgebleekt zwartbruin	Lichtgrijs	Lichtbruin	Lichtbeige
Kleine en middelste vleugeldekveren en schouders	Warmbruin	Koud bruin	Warmbruin	Diep bruin	Lichtgrijs	Bruin	Lichtbeige
Staartpennen	Zwartbruin	Bruin iets opgebleekt	Bruin	Opgebleekt zwartbruin	Licht zilvergrijs	Lichtbruin	Licht beigebruin
Bovenstaart dekveren	Donker grauwbruin	Koud bruin	Warmbruin	Grauwbruin	Licht zilvergrijs	Diep bruin	Licht beigebruin
Onderstaart dekveren	Roodbruin	Lichtbruin	Roodbruin	Diep bruin	Grijs	Licht roodbruin	Beige
Poten	Donker hoornkleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Hoornkleurig	Donkervlees kleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Zwart	Hoornkleurig Tot bruin	Hoornkleurig tot bruin	Zwart	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Zwart, geelachtig aan de basis	Donkerbruin, geelachtig aan de inplant.	Bruin, geelachtig aan de inplant.	Donkerbruin, geelachtig aan de basis	Donker hoornkleurig geelachtig aan de basis	Lichtbruin, geelachtig aan de basis	Lichtbruin, geelachtig aan de basis
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Bruin	Donkerbruin Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin zwart	Donkerbruin Zwart
Tekeningkleur							
Masker lopend als voorhoofdsband	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin	Opgebleekt zwart	Zwartgrijs	Bruin	Beigebruin
Wangvlek	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin	Opgebleekt zwart	Zwartgrijs	Bruin	Beigebruin
Nekband	Grijswit	Wit	Wit	Wit	Witgrijs	Wit	Wit
Kinvlek	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin	Zwartgrijs	Zwartgrijs	Bruin	Beigebruin
Tegel en oog streep	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin	Zwartgrijs	Zwartgrijs	Bruin	Beigebruin
Op mantel zware	Zwart	Donker bruin	Donkerbruin	Zwart grijs	Zwart	Bruin	Beigebruin

lengtestreepjes							
Buitenvlag hand- en armpennen gezoomd	Lichtcrème	Lichtcrème	Gebroken wit	Licht beigebruin	Lichtcrème	Gebroken wit	Gebroken wit
Toppen middelste en grote vleugel dekveren. Spiegel tekening	Geelbruin	Bruin	Beige bruin	Licht beigebruin	Geelbruin	Beige	Lichtbeige
Grote vleugel dekveren omzoomt. Eind zoom	Geelbruin witachtig	Bruin	Beigebruin Wit	Wit Witachtig	Geelbruin	Beige	Lichtbeige
Middelste vleugel dekveren Een vleugelband. Eindzoom	Zwart Wit vormt twee vleugelbanden	Mat bruin Wit vormt twee vleugelbanden	Donkerbruin Wit vormt twee vleugelbanden	Opgebleekt zwart Wit vormt twee vleugelbanden	Blauwgrijs Wit vormt twee vleugelbanden	Bruin Wit vormt twee vleugelbanden	Beigebruin Wit vormt twee vleugelbanden
Op de kleine vleugeldekveren een vleugelband. Eindzoom	Zwart Wit	Zwartbruin Wit	Donkerbruin Wit	Opgebleekt zwart Wit	Blauwgrijs Wit	Bruin Wit	Beigebruin Wit
Schouder bestreping	Zwart	Donkerbruin	Donkerbruin	Opgebleekt zwart	Blauwgrijs	Bruin	Beigebruin
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Geelbruin	Bruin	Beigebruin	Geelbruin	Geelachtig	Beige	Crème
Onderstaart tekening V vorm	Zwartbruin	Lichtbruin	Lichtbruin	Crème bruin	Heel lichtgrijs	Crème	Heel lichtbruin

Keurtechnische aanwijzingen: Ringmus man en pop

Wildkleur	Er is geen uiterlijk verschil tussen man en pop ringmus. Hoewel de ringmus van nature een erg beweeglijke vogel is moet hij/zij naar behoren te beoordelen zijn. Onrustige vogels worden dan ook bestraft bij houding met de opmerking beter africhten. De ringmus is minder geblokt dan de huismus maar mag zeker niet smal zijn. De borstkleur, deze moet egaal van kleur zijn en niet vlekkelig. De flanken dienen dieper van kleur te zijn dan de buik. De tekening van de wangvlek moet strak zijn, evenals de kinvlek. De rugtekening moet een regelmatig verloop hebben. De vleugelband op de kleine vleugeldekveren is het scherpst van kleur. De V-vormige onderstaarttekening ontstaat door een lichte buitenrand van de veer waar de tekening op aanwezig is.
Bruin	De bruine ringmus moet zo egaal mogelijk bruin zijn, de kleur komt over als koud bruin. De tekening is nog vrij donker zwartbruin van kleur. De slagpennen en staartpennen zijn altijd wat lichter bruin van kleur, dan mantel/rugdek en het vleugeldek. Verder gelijk aan de wildkleur.
Roodbruin	De roodbruine ringmus moet zo egaal en diep mogelijk warmbruin zijn. Een veel voorkomende fout is dat de tekeningpatronen onduidelijk worden en dat de vogels door direct zonlicht opbleken en vlekkelig worden. Verder gelijk aan de wildkleur. Opmerkelijk is dat de roodbruine ringmus niet geslachtsgebonden recessief vererft, maar autosomaal recessief.
Pastel	Met betrekking tot de pastefactor weten we, dat deze nogal wisselend kon optreden. Als ideale pastel stellen we ons een vogel voor die 40 - 60% is gereduceerd. Bij de ringmus doet het vreemde verschijnsel voor dat er twee soorten pastellen zijn, bij de eerste is de pastefactor te zien in de vleugel- en staartpennen de lichaamskleur is zeer zwak gereduceerd. De tweede verschijningsvorm geeft een reductie te zien over het hele lichaam. Beide pastellen vereven geslachtsgebonden. Alleen kweekt je uit twee donkere pastellen nooit een licht pastel en uit twee lichte pastellen nooit een donkere. Gestreefd dient eveneens te worden naar een zo egaal mogelijke kleur, het is bekend dat de pastefactor nogal wat vlekkeligheid veroorzaakt, vooral in de mantel en vleugelpennen Het zwarte eumelanine wordt wel wat opgebleekt maar blijft voor het oog toch zwart wat vooral tot uiting komt in de zwarte bestreping op het rugdek die voor een pastel prominent aanwezig blijft. Vaak zien wij echter dat de toppen van deze grijze veren donkerder zijn, wat dus aangemerkt moet worden als een kleurfout. Verder gelijk aan de wildkleur
Pastel Roodbruin	De toppen van de vleugel- en staartpennen zijn het meest gereduceerd daaraan is dan ook goed te zien dat we met een bruin pastel te maken hebben. De lichaamskleur is wel gereduceerd maar veel minder dan we zouden verwachten. De ideale bruin pastel is voor 40- 60 % op gebleekt. De lichaamstekening moet wel zichtbaar blijven. De bruine kleur mag niet vlekkelig zijn. Verder gelijk aan de wildkleur.
Opaal	Speciaal moet gelet worden op een egale kleur en dat de tekening niet te veel is opgebleekt. Een ernstige fout is als de tekening niet meer zichtbaar is. De onderstaarttekening is zwak waarneembaar. Vaak zien we dat de vogels dun bevederd zijn achter de ogen en op de vleugelbochten. Dun bevederde vogels maken een iele indruk. Verder gelijk aan de wildkleur.
Roodbruin Opaal	Speciaal moet gelet worden op een egale bruin crème kleur en dat de tekening niet te veel is opgebleekt. Een ernstige fout is als de tekening niet meer zichtbaar is. De onderstaarttekening is zeer zwak waarneembaar. Vaak zien we dat de vogels dun bevederd zijn achter de ogen en op de vleugel bochten. Dun bevederde vogels maken een iele indruk. Verder gelijk aan de wildkleur.

Geelgors, (*Emberiza citrinella*)

Van de uit meer dan 50 geslachten bestaande familie *Emberizidae* is de Geelgors het bekendste. Hij komt in geheel Europa voor. In Nederland is het een algemene stand- en broedvogel, gedeeltelijk trekvogel. De geelgors overwintert dikwijls in Midden- en Zuid-Europa.

Ondersoorten

E.c. caliginosa; Verspreidingsgebied; Engeland -Schotland.
E.c. erythrogenys: Verspreidingsgebied; Oost-Europa tot Siberië, Mongolië en Irak.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Geelgors komt alleen zwart eumelanine en roodbruin phaeomelanine voor. Van de geelgors is er één dia in omloop, waarop een bruine mutant staat afgebeeld. Deze gegevens zijn echter te weinig om er nu al een standaard van te omschrijven. Wanneer een mutant ter keuring wordt gebracht, dan dient u deze als zodanig te keuren en de K.M.V. Tropische vogels en Parkieten hiervan op de hoogte te stellen. Als u met zekerheid kunt vaststellen om welke mutatievorm het gaat, dan mag u de naamgeving, b.v. bruin, pastel of lutino gebruiken. Verder zijn er geen gegevens over mutaties bij de geelgors bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De geelgors is ongeveer 16,5 cm. groot, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De geelgors is een forse, volslanke vogel met een vrij lange staart. Van opzij gezien moet de borst- buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig gebogen. De rug moet vanaf de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. In het achterlichaam mag de geelgors niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen, met centraal t.o.v. de schedel het oog.

Houding:

Hoewel de geelgors van nature een bodemvogel is zal hij zich tijdens de keuring van zijn goede kant moeten tonen. Op de stok gezeten dient het lichaam los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achteren, met aan elke teen een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,9 mm.

Snavel:

Puntig. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon.

De tekening onderdelen van de Geelgors zijn:

- V-tekening op de schedel van de man. De pop mist deze tekening.
- Streep-tekening op de kop van de pop. De man mist de ze tekening.
- De baardstreep.
- De hoefijzervormige tekening op de wangen.
- De lengtebestreping op de flank.
- De bestreping van vleugelbocht tot vleugelbocht bij de man, de pop mist deze tekening.
- De streep-tekening op de mantel.
- De zoom van de buitenvlag van de slagpennen, middelste vleugeldeken.
- De witte spiegel op de onderzijde van de buitenste staartpennen.
- De fijne lengtestreepjes op de onderstaart.

Kleurstandaard.**Geelgors man en pop**

Kleurslag	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Diep geel	Groenachtig bruin, op een bleke ondergrond
Wangen en hals	Diep geel	Groenachtig bruin, op een bleke ondergrond
Kin en keel	Diep geel	Bleekgeel
Nek	Diep geel overgaand in groenachtig bruin	Groenachtig bruin op een bleke ondergrond
Bovenborst	Diep geel overgaand in groengeel	Bleekgeel overgaand in groenachtig bruin
Buik en aarsstreek.	Citroengeel	Bleekgeel
Rugdek/mantel	Bruin met groenachtige waas	Matbruin met groenachtige waas
Stuit	Roestbruin met rossige gloed	Mat roestbruin
Handpennen	Zwartbruin met isabelachtige omzoming	Zwartbruin
Vleugeldekken	Grijsbruin met kastanjebruine waas	Grijsbruin met kastanjebruine waas
Staartpennen	Zwartbruin met wit gele omzoming	Opgebleekt bruinzwart
Bovenstaartdekveren	Bruin	Bruin
Onderstaartdekveren	Diep geel	Bleekgeel
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Donkerbruin	Donkerbruin
Snavel	Bovensnavel blauwachtig donkergrijs ondersnavel iets lichter	Boven snavel blauwachtig donkergrijs ondersnavel iets lichter
Ogen, pupil	Donkerbruin, zwart	Donkerbruin, zwart
Tekeningkleur		
Schedel	Zwartbruine V tekening loopt door tot in de nek	Donkerbruin zware streep tekening
Baardstreep	Bruinachtig	Diep matbruin
Om de wangen hoefijzervormige tekening	Bruin	Donkerbruin
Flanken lengtebestreping	Roestbruin	Zwartbruin zwaarder dan bij de man
Van vleugelbocht tot vleugel bocht een strook	Roodbruin met iets bestreping	n.v.t
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwartbruin	Zwartbruin
Buitenvlag slagpennen gezoomd	Geelachtig	Bleekgeel
Arm- en handpennen	Lichte veerzomen	Lichte veerzomen
De middelste vleugeldekken Omzoming die een vleugelband vormt	Licht geelachtig	Lichtcrème wit
De buitenste rand pennen	Wit	Wit
Onderzijde buitenste staartpennen	Van af de basis tot op de helft zwart, verder wit vormt spiegel	Van af de basis tot op de helft zwart, verder wit vormt spiegel
Onderstaart fijne lengte streepjes	Zwartbruin	Zwartbruin

Keurtechnische aanwijzingen: Geelgors man en pop

Wildkleur	<p>Geelgorzen komen pas het tweede jaar op volle kleur. Dan pas zal de kastanjebruine rug en stuit van de man een rossige gloed tonen. Tijdens de keuring dient vooral gelet te worden op een regelmatige bestreping in de betreffende onderdelen, waarbij rekening te houden is met de zwaardere bestreping van de pop. In het voorjaar, dus buiten het tentoonstellingsseizoen, is de kopkleur van de man intensiever. Hier dient tijdens de keuring rekening mee te worden gehouden. Wel genieten mannen met een zo maximaal mogelijke gele kleur de voorkeur. De pop toont geen geel aan de kop. Het model van een geelgors is volslank. De houding is wat gedrukt omdat het van nature een grondvogel is.</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ slank van model. ▪ bonte nagels. ▪ smalle kopvorm (geknepen). ▪ niet egaal van kleurdiepte. ▪ onderbroken V-tekening op de kop (alleen bij de man). ▪ flankbestreping onderbroken. ▪ borstband niet strak. ▪ wangtekening ongelijk. ▪ onregelmatige onderstaarttekening (witte vlekken). ▪ sommige jonge vogels vertonen een foutieve vleugeltekening, namelijk een witte band, i.p.v. een lichtgele/witachtige band.
------------------	--

Rietgors, (*Emberiza schoeniclus*)

Het verspreidingsgebied van de Rietgors is geheel Europa uitgezonderd IJsland. De in het hoge noorden broedende vogels trekken in de winter naar het zuiden. Is vrij algemeen op en bij rietvelden; 's Winters ook op bouwland, soms samen met andere Gorzen en Vinken, vaak in kleine zwermen.

Ondersoorten

Van de Rietgors zijn de volgende ondersoorten bekend.

E.s. lustianica	Verspreidingsgebied; Portugal.
E.s. passerina	Verspreidingsgebied; Noord- en West-Siberië, deze kenmerkt zich door een grotere en dikkere snavel.
E.s. stressemanni	Verspreidingsgebied; Oekraïne en Rusland.
E.s. tshssi	Verspreidingsgebied; Bulgarije en Roemenië.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Rietgors is alleen het eumelanine en het phaeomelanine aanwezig. Van de rietgors zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Rietgors is ± 15 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Rietgors is een volslanke vogel met een tamelijk lange licht gekepte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Rietgors dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

Puntige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Rietgors zijn:

- De lengte bestreping op de kop bij de pop, de man mist deze tekening.
- De baardstreep en nekband.
- De wenkbrauwstreep
- De sikkelvormige streep onder de snavel.
- De hoefijzervormige tekening op de wangen van de man, de wangen bij de pop zijn zwart omlijnd.
- De grove bestreping op de flanken en de borst.
- De onregelmatige uitlopers op de borst van de man.
- De bestreping op de mantel, rugdek en stuit.
- De omzoming op de binnenvlag van de slagpennen.
- De omzoming van de grote vleugeldekveren.
- De omzoming van de staartpennen.
- De halvemaanvormige tekening op de onderkant van de buiten staartpennen.

Kleurstandaard

Kleurslag	Rietgors wildkleur man	Rietgors wildkleur pop
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Zwart in de winter bruinachtig grijs	Zwartbruin
Wangen en hals	Zwart	Bruin
Kin en keel	Zwart grijsbruin in de winter	Crème kleurig
Nek	Zwart	Donkerbruin
Borst en flanken	Gebroken wit	Crème kleurig
Buik en aarsstreek.	Gebroken wit	Lichter crème kleurig
Rugdek/mantel	Rozebruin	Grijsbruin
Stuit	Asgrauw	Donkerbruin
Handpennen	Zwartbruin	Zwartbruin
Vleugeldekveren	Zwart met kastanjebruin	Kastanjebruin
Staartpennen	Zwartbruin	Zwartbruin middelste bruiner
Bovenstaartdekveren	Grauwbruin	Donkerbruin
Onderstaartdekveren	Grijsachtig middelste bruiner	Donkercrème
Poten	Bruin tot zwart	Donkerbruin
Nagels	Zwart	Zwart
Snavel	Zwartbruin in de winter bruin gevlamd	Donker tot zwartbruin
Ogen, pupil	Donkerbruin, Zwart	Donkerbruin, Zwart
Tekeningkleur		
Lengte bestreping op de schedel	n.v.t.	Zwart
Kinvlek	n.v.t.	n.v.t.
Baardstreep	Wit tot grijsachtig	Crème een halve maan vormend op de wangen
Nekband	Wit	
Wenkbrauwstreep	n.v.t.	Crème
Ondersnavel, sikkelvormige streep		Zwart
Wangen	Hoef ijzertekening	Zwart omljnd
Flanken en borst grove lengtebestreping	Zwartbruin	Bruin
Bij de man op de borst onregelmatige uitlopers	Zwart	n.v.t.
Op de mantel en rugdek lengtebestreping	Zwartbruin	Zwartbruin
Binnenvlag slagpenen omzoomd	Geelbruin	Geelbruin iets fletser dan bij de man
Grote vleugeldekveren omzoming	Rozebruin en zo een vleugel band vormend	Rozebruin en zo een vleugelband vormend
Stuitbestreping	Zwart bruin	Zwartbruin
Staartpennen, omzoming	Langs de buitenvlag, smal geelbruin	Langs de buitenvlag, smal geelbruin
Staarttekening	De beide buitenste paren pennen tonen aan de onderzijde een wit halvemaanvormig teken	De beide buitenste paren pennen tonen aan de onderzijde een wit halvemaanvormig teken

Keurtechnische aanwijzingen: Rietgors man en pop

Rietgors	Bij het keuren van de rietgors man moeten we er rekening mee houden dat de vogels zich in hun rustkleed bevinden dus de kleuren minder sprekend zijn. Dit wil zeggen dat van een rietgors tijdens het keurseizoen nooit het broedkleed verwacht mag worden. Wit in de vleugels is een kleur fout. De baardstrepen mogen niet onderbroken zijn. En de kop kleur mag niet vlekkelig zijn.
----------	---

Grauwe gors, (*Emberiza c. calandra*)

Verspreidingsgebied van de Grauwe Gors is geheel Europa, uitgezonderd de Scandinavische landen en Noordoost-Europa. In Nederland vrij schaarse broedvogel. Vlucht is vrij zwaar en soms zelfs op afstand gemakkelijk van de Leeuwerik te onderscheiden. Mannetje soms polygaam. Zang vaak van open post.

Ondersoorten

Emberiza c. calandra verspreidingsgebied; Europa.

Emberiza c. clanceyi verspreidingsgebied; West-Ierland en Hybriden. Bovenop iets donkerder bruin en Donkerder geel, onder meer gestreept.

Emberiza c. parroti verspreidingsgebied; Corsica en aangrenzende delen van het westelijk Mediterrane gebied. Iets kleiner, iets donkerder boven en meer gestreept.

Emberiza c. thanneri verspreidingsgebied; Canarische eilanden. Kleinste ondersoort, even donker als parroti, geelbruin onder en meer gestreept.

Emberiza c. buturlini verspreidingsgebied; Zuidoost-Turkije en Oost-Kazachstan. Bleker and grijzer boven. Mantel iets zwarter gestreept, iets minder opvallend gestreept op het achterdeel. De onderkant is over het algemeen wat witter en minder donker gestreept.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Grauwe Gors is alleen het eumelanine en het phaeomelanine aanwezig. Van de Grauwe gors zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Grauwe Gors is ± 18 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Grauwe Gors is een forse zware vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug geeft vanaf de nek tot en met de staart een iets gewelfde indruk. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Grauwe Gors dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

3,2 mm.

Snavel:

Kort en dik. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Grauwe Gors zijn:

- De lengte bestreping op de schedel, nek en wangen.
- De halvemaanvormige wangtekening.
- De baardstreep
- De wenkbrauwstreep
- De fijne lengte bestreping op de wangen
- De grove en korte lengtebestreping op de borst.
- De bestreping op de mantel en het rugdek en lichte bestreping op de stuit.

- De omzoming aan de binnenvlag van de slag pennen.
- De buitenvlag van de slagpennen.
- De omzoming van de vleugeldekveren.
- De omzoming van de staartpennen.

Herkenningsoomschrijving

Kleurslag	Grauwe gors man en pop
Kleur	
Schedel en achterhoofd	Bruingrijs
Wangen en hals	Bruingrijs
Kin en keel	Beigebruin
Nek	Bruingrijs
Borst en flanken	Beigebruin
Buik en aarsstreek.	Licht beigebruin
Rugdek/mantel	Bruin
Stuit	Geelbruin
Handpennen	Donkerbruin
Klein- en grote vleugeldekveren	Donkerbruin
Onderzijde vleugels	Geelachtig wit
Staartpennen	Donkerbruin
Bovenstaartdekveren	Bruingrijs
Onderstaartdekveren	Bruin
Poten	Vleeskleurig
Nagels	Bruin
Snavel	Licht hoornkleurig met gele waas, bruinrijze punt.
Ogen / Pupil	Donkerbruin / Zwart met bleke oogring
Tekeningkleur	
Schedel en nek lengtebestreping	Donkerbruin
Wangtekening halvemaanvorm	Beige
Wenkbrauwstreep	Lichtbeige
Baardstrepen	Donkerbruin
Wangen bestreping	Donkerbruin
Flanken fijne lengtebestreping	Donkerbruin
Borst lengtestreepjes grof en kort.	Donkerbruin
Op de mantel en rugdek lengte bestreping	Donker bruingrijs
Binnenvlag slagpennen omzoomd	Licht beige
Buitenvlag slagpennen	Grauw wit
Vleugeldekveer omzoming	Licht beige en zo een vleugelband vormend
Stuit licht bestrept	Bruingrijs
Staartpennen omzoming	Beige

Keurtechnische aanwijzingen: Grauwe gors man en pop

Grauw gors	Man en pop zijn uiterlijk gelijk, de pop is wel iets kleiner. Derhalve is de man beter geschikt als TT-vogel. Er dient op gelet te worden dat het model niet erg slank is, maar vol van vorm. De grondkleur mag niet dof zijn en er mogen zich ook geen opgebleekte veertjes rond de ogen vormen. De lichaamstekening moet een regelmatig verloop tonen. Veel voorkomende fouten zijn: Wangtekening onderbroken en opening in de borstvlak. De donkerbruine borstbestreping kan op de onderborst een vlek tonen. Dit is geen fout, maar geniet ook niet de voorkeur.
-------------------	--

Soortbeschrijving Ortolaan , (*Emberiza hortulana*)

De Ortolaan wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Ortolaan is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

De ortolaan heeft als verspreidingsgebied het gehele vaste land van Europa, uitgezonderd het hoge noorden. Broed in laagland en landbouwgebieden met groepen loofbomen en struikgewas. In open boomrijk weidelandschap en op open plekken in Zuid Europa, Turkije en Kaukasus in berggebieden boven de 1500 meter. De Ortolaan overwinterd in Afrika.

Ondersoorten

Emberiza caesias: Verspreidingsgebied; Griekenland. Nederlandse naamgeving: bruinkeel ortolaan. Iets kleiner dan de ortolaan. Oogring wit in plaats van geel. Stuit dieper roodbruin.

Emberiza buchani: Verspreidingsgebied; Oost Turkije overwinterd in India. Naamgeving; steen ortolaan. Lijkt op de bruinkeel Ortolaan staart iets langer. Oogring wit. Mantel en rugdek zwak gestreept.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de ortolaan is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden.

Fysieke standaard

Formaat:

De ortolaan is ± 16,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De ortolaan is een volslanke vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een ortolaan dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,9 mm..

Snavel:

Vrij lange kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningbeschrijving

Kleur	Ortolaan man	Ortolaan pop
Kop	Bovenschedel diep olijfgrijsgroen, overgaand in de olijfgrijsgroene nek. De wangen zijn olijfgrijsgroen De keel is zachtgeel.	Vanaf bovensnavel tot en met de nek bruinachtig grijsgroen. De wangen zijn olijfgroen, iets grijze waas . De keelkleur is geelachtig, iets fletser dan bij de man.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is grijs onderlijf/aarsstreek kastanjebruin met lichte omzoming De buik en flanken zijn bruin met lichte omzoming. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit bruin. De stuit is geelbruin.	De borst, welke loopt vanaf de keel, is kaneelbruin van kleur. Onderlijf/aarsstreek bruin. De flanken zijn lichter bruin. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit aardebruin. De stuit is bruin.
Vleugels	Vleugelpennen donkerbruin.	Vleugelpennen donkerbruin.
Staat	Staartpennen donkerbruin. Onderstaartdekveren oker beige	Staartpennen donkerbruin. Onderstaartdekveren oker beige.
Snavel	Hoornkleurig met donkere punt.	Rozegeel met bruine punt.
Poten	Vleeskleurig, nagels bruin.	Vleeskleurig, nagels bruin
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	De baarstrepen zijn grijs geelgroen. Snavelstreep zachtgeel Oogring geel wit.	Op de schedel bevindt zich een donker fijne streep tekening. Baard strepen flets geel. Oogring geel
Lichaam	De grijze borst moet strak zijn afgelijnd met de keel en onderlijf. Tussen de grijze borst en kastanjebruine buik zit een vage zachtgele borststreep	Op de borst, vanaf ondersnavel tot het borstbeen, heeft een pop fijne korte lengtestreepjes welke een regelmatig verloop dienen te hebben. Op het aardebruine rugdek loopt een zwartbruine bestreping, welke vrij grof is, maar deze dient wel een regelmatig verloop te hebben. Op de flanken loopt een zwakke zwartbruine bestreping, welke onderbroken dient te zijn en die een regelmatig verloop moet hebben. Op de stuit is nog vage tekening waarneembaar.
Vleugels	De buitenvlag is breed roodachtig bruin gezoomd het breedst in het midden. De dekveren van de schouders en vleugels hebben een wit randje waar door de vleugeltekening ontstaat twee bandjes.	De buitenvlag is breed roodachtig bruin gezoomd. De dekveren van de schouders en vleugels hebben een licht randje waar door de vleugel tekening ontstaat twee bandjes.
Staat	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen witte staartspiegels. Op de onderstaartveren bevinden zich nog minimale lengtestreepjes.	Op de staartpennen bevinden zich aan de buitenvlaggen een lichte zoom. Op de onderstaartveren bevinden zich nog minimale lengtestreepjes.

Soortbeschrijving Cirlgors (*Emberiza cirrus*)

De Cirlgors wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Cirlgors is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningmiddel.

Het verspreidingsgebied van de cirlgors is geheel Zuid-Europa rond de Middellandse zee. Broed aan bosranden, op open plekken en in grote parken. Bij voorkeur geaccidenteerd terrein met enkele hoge bomen en dichte hagen en struikgewas, vaak op droge zonnige hellingen bijvoorbeeld met wijngaarden in het uiterste van het verspreidingsgebied vaak op berghellingen tot 1500 m. Dwaal gast in Nederland. In de winter zijn alle kleuren van de man matter van tint.

Ondersoorten

Van de Cirlgors zijn geen ondersoorten vastgelegd.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Cirlgors is naast eumelanine en phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Er zijn geen mutaties van de Cirlgors bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De cirlgors is ± 15 ½ tot 17 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De cirlgors is een volslanke vogel met een tamelijk lange licht gekepte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een cirlgors dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

Vrij grote puntige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningbeschrijving

Kleur	Cirlgors man	Cirlgors pop
Kop	Bovenschedel groenig grijsbruin, overgaand in de grijsgroene nek. De wangen zijn lichtgeel. De keel is zwart. In de winter zijn deze kleuren fletser en minder strak	Schedel grijsbruin, keel witachtig. Zijkant kop bruin crème.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is grijs overgaand in de gele buik. Onderlijf/aarsstreek geel. De flanken zijn roestbruin bij de vleugel bochten verder geelbruin bewaast. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit kastanjebruin. De stuit is groengrijs iets gestreept.	Het hele onderlichaam warmcrème met een gele waas Stuit olijfbruin
Vleugels	Vleugelpennen zwartbruin. Schouder dekveren roodbruin. Grote dekveren bruingrijs.	Vleugelpennen bruin met zwartbruine toppen. Schouder dekveren roodbruin. Grote dekveren bruingrijs
Staart	Staartpennen zwartbruin. Onderstaart veren geel.	Staartpennen zwartbruin
Snavel	Bovensnavel donker hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig. Het puntje van de snavel is iets dieper van kleur.	Bovensnavel donker hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig. Het puntje van de snavel is iets dieper van kleur
Poten	Donker vleeskleurig, nagels donkerbruin.	Donker vleeskleurig, nagels donkerbruin:
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Bovenschedel zwartgrijze bestreping. Zwarte smalle teugel die door het oog loopt. Keel zwart met een smalle uitloper tot in de nek. Onder en boven het oog een smalle groengele streep die doorloopt tot onder de keel.	Onder de snavel een zwartbruine baard streep die via de onderkant van de wang over de oorstreek naar het oog loopt. Op de schedel een fijne streeptekening.
Lichaam	Borstband vrij breed olijfgroen. Op de flanken een bruine onderbroken streeptekening. Op de mantel en rugdek een brede zwarte streep tekening.	Op de keel, borst / buik en flanken en donkere onderbroken fijne streeptekening.
Vleugels	Handpennen zwartbruin met isabel (beigebruine) achtige omzoming. Armpennen zwartbruin met witte omzoming. kleine- en grote vleugel dekveren zijn crème wit omzoomd welke zo een vleugelband vormend.	Handpennen zwartbruin met isabelachtige omzoming. Armpennen zwartbruin met witte omzoming. kleine- en grote vleugel dekveren zijn crème wit omzoomd welke zo een vleugelband vormen
Staart	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd.	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd.

Soortbeschrijving Sneeuwgorz (*Plectrophenax nivalis*)

De sneeuwgorz wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de sneeuwgorz is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

Het verspreidingsgebied van de Sneeuwgorz is geheel Noord -Europa. Broed in hoog gebergte op kale, met rotsblokken bezaaide hellingen en op open boomloze hoogvenen en toendra tot aan de rand van eeuwig sneeuw van de pool cirkel en op de Schotse hoogvlakte. Voedsel div. zaden als er jongen zijn hoofdzakelijk insecten zoals muggen, vliegen en nacht vlinders. De in het hoge noorden broedende vogels trekken in de winter naar het zuiden. 's Winters op stranden, schoren, dijken en braak terrein, soms samen met andere Gorzen en Vinken, vaak in kleine zwermen. Bij het keuren van de sneeuwgorz man moeten we er rekening mee houden dat de vogels zich in hun rustkleed bevinden dus de kleuren minder sprekend zijn. Dit wil zeggen dat van een sneeuwgorz tijdens het keurseizoen nooit het broedkleed verwacht mag worden.

Ondersoorten

Van de sneeuwgorz zijn geen ondersoorten vastgelegd.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de sneeuwgorz is alleen eumelanine en phaeomelanine vinden. Er zijn geen mutaties van de sneeuwgorz bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De sneeuwgorz is $\pm 15 \frac{1}{2}$ tot 18 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De sneeuwgorz is een volslanke vogel met een tamelijk lange licht gekepte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een sneeuwgorz dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. De lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm..

Snavel:

Puntige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningbeschrijving

Kleur	Sneeuwgorz man	Sneeuwgorz pop
Kop	In de zomer wit. In de winter grijs bruin.	Grijsbruin gevlekt. Oorsteek grijsbruin. Keel wit.
Lichaam	Borst/buik en onderlichaam wit. Op de borst bij de vleugelbochten grijsbruin in de winter. Mantel en rugdek zwart. In de winter zwart met bruin.	Borst/buik en onderlichaam wit. Op de borst bij de vleugelbochten grijsbruin. Mantel en rugdek bruin.
Vleugels	Vleugelpennen zwart. In de winter zwart met bruin.	Vleugelpennen bruin met zwarte toppen.
Staart	Staartpennen zwart. In de winter bruin met zwart.	Staartpennen bruin.
Snavel	Snavel gelig, met zwarte punt.	Snavel gelig met zwarte punt.
Poten	Zwart tot donkerbruin. Nagels donkerbruin.	Zwart tot donkerbruin. Nagels donkerbruin.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	In de zomer een geheel witte kop	Grijs bruin, lichtbruine vlek bij de oorstreek
Lichaam	In de zomer egaal wit. In de winter bruine aanzet bij de vleugelbochten en iets bruine in de flanken.	Wit. In de flanken en bij de vleugelbochten licht bruin bewaast. Mantel en rugdek bruin met donker bruine lengte streepjes.
Vleugels	Handpennen zwart in de zomer. Armpennen zwart in de zomer. Kleine- en grote vleugeldeken zijn wit omzoomd welke zo vleugelbanden vormen.	Handpennen bruin met zwarte toppen. Armpennen bruin met zwarte toppen. Kleine- en grote vleugeldeken zijn wit omzoomd welke zo vleugelbanden vormen.
Staart	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd. Uitgezonderd de twee middelste pennen. De beide buitenste paren pennen tonen aan de onderzijde een wit halvemaaanvormig teken.	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd. Uitgezonderd de twee middelste pennen. De beide buitenste paren pennen tonen aan de onderzijde een wit halvemaaanvormig teken.

Soortbeschrijving IJsgors (*Calcarius lapponicus*)

De IJsgors wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de IJsgors is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

Het verspreidingsgebied van de ijsgors is geheel Noord-Europa. Broed in hoog gelegen meestal vochtige gebieden met wilgen en op kale bergen, hoogvenen en grote open moerassen met dwergberk, kruipwilg en struikgewas. Voedsel diverse zaden. Als er jongen zijn hoofdzakelijk insecten zoals muggen, vliegen en nachtvlinders. De in het hoge noorden broedende vogels trekken in de winter naar de in cultuur gebrachte steppen van Zuid-Rusland. Bij het keuren van de ijsgors man moeten we er rekening mee houden dat de vogels zich in hun rustkleed bevinden dus de kleuren minder sprekend zijn. Dit wil zeggen dat van een ijsgors tijdens het keurseizoen nooit het broedkleed verwacht mag worden.

Ondersoorten

Van de IJsgors geen ondersoorten vastgelegd.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de IJsgors is naast eumelanine en phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Er zijn geen mutaties van de IJsgors bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De ijsgors is ± 14 tot 15 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De ijsgors is een volslanke vogel met een tamelijk lange licht gekepte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De staart is in verhouding vrij kort.

Houding:

Een ijsgors dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel. De achter teen nagel staat recht.

Ringmaat

2,7 mm

Snavel:

Dikke korte snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde venkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Herkenningbeschrijving

Kleur	IJsgors man	IJsgors pop
Kop	Zwarte schedel en keel. Nek roodbruin. De wangen zijn zwart. In de winter is de kop meer bruin	Zwartbruin. Nek roodbruin.
Lichaam	Borst, zwart. Onderlijf/aarsstreek helder wit. De flanken zijn helder wit. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit grijsbruin. De stuit is helder geel .	Onderlichaam crèmewit.
Vleugels	Vleugelpennen zwartgrijs.	Bruin met zwartbruine toppen.
Staart	Staartpennen zwartbruin	Bruin met zwartbruine toppen.
Snavel	Snavel stro geel. Het puntje van de snavel is zwart.	Strogeel met donker punt
Poten	Donker bruin tot zwart, nagels zwart. Rechte lange nagel aan achterteen.	Donker bruin tot zwart, nagels zwart. Rechte lange nagel aan achter teen.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Geel witte wenkbrauwstreep achter het oog, over de zijhals wit tot op de zij borst reikend.	Vanachter het oog over de oorstreek naar de snavel een smalle zwarte streep. Op de schedel in het midden een crème streep.
Lichaam	Flanken een zwarte onderbroken streep tekening. Mantel en rugdek een zware zwarte streep tekening.	Op de borst grijs witte vlek. Rugdek en mantel een donker zwartbruine streep-tekening. Op de flanken een zwarte bruine streep tekening.
Vleugels	Handpennen zwart. Armpennen zwart. Kleine- en grote vleugeldekveren zijn roodbruin welke omlijst zijn door smalle witte vleugelstrepen.	Kleine- en grote vleugeldekveren zijn roodbruin welke omlijst zijn door smalle witte vleugelstrepen.
Staart	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd.	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd

Vink, (*Fringilla c. coelebs*)

De vink behoort tot de sub-familie **Fringillinae**, een tak van de omvangrijke familie der vinkachtigen. Hij is ongetwijfeld het bekendste lid van de gehele vinkenfamilie (**Fringillidae**) en komt in geheel Europa voor. Ook in Nederland is de vinkenslag in de lente een vertrouwd geluid en geldt hij als één van de meest algemene vogels.

Ondersoorten

De vink telt maar liefst 14 ondersoorten. De meeste hiervan hebben hun verspreidingsgebied buiten Europa. Voor de kwekers is alleen de nominaatvorm van belang. Opmerkelijk is dat de zang van streek tot streek verschilt. Zelfs in een klein land als Nederland herkent de vinkenier verschillende "dialecten". De sterk op de roep van de koolmees gelijkende alarmkreet varieert echter niet. De hier broedende vinken zijn grotendeels standvogels. In de wintermaanden neemt de vinkenpopulatie wat toe, doordat trekkers uit de koudere streken gedeeltelijk in ons land overwinteren.

F. c. coelebs	De nominaatvorm met als verspreidingsgebied; het vasteland van Europa, Siberië, Centraal Azië en Noord-Afrika.
F. c. moreletti	Verspreidingsgebied; De Azoren. Mantel groenachtig blauw, borst en buik licht crèmekleurig bruin.
F. c. maderensis	Verspreidingsgebied; Madeira. Mantel gelijk aan de moreletti, borstkleur bruiner.
F. c. canariensis	Verspreidingsgebied; Gran-Canaria, Tenerife. Mantel leiblaauw, stuit groen, borst bruin, buik wit met "bril" teken.
F. c. ombriosa	Verspreidingsgebied; Hierro (Canarische Eilanden).
F. c. palmae	Verspreidingsgebied; Las Palmas.
F. c. africana	Verspreidingsgebied; Noordwest-Afrika.
F. c. spodiogens	Verspreidingsgebied; Tunesië. Mantel en stuit groen, borst licht roodbruin vleugelspiegels meer wit.
F. c. gengleri	Verspreidingsgebied; Engeland en Schotland.
F. c. sarda	Verspreidingsgebied; Sardinië.
F. c. schiebeleri	Verspreidingsgebied; Kreta.
F. c. solomkoi	Verspreidingsgebied; De Krim.
F. c. alexandrovi	Verspreidingsgebied; Noord-Iran.
F. c. transcaspia	Verspreidingsgebied; Zuid-Transkaukasië.
F. c. teydea	Verspreidingsgebied; Gran-Canaria en Tenerife. Nederlandse naam is Blauwe vink:
F. c. montifringilla	Verspreidingsgebied; Noord-Europa tot in Azië. Nederlandse naam is Keep:

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de vink wordt zwart eumelanine, roodbruin phaeomelanine en geel carotenoïde aangetroffen. Daarnaast kenmerkt ook een beperkte blauwstructuur de bevedering van de vink. Bij de vink worden de volgende mutaties herkend, Bruin, Agaat, Geslachtgebonden Pastel, Opaal, Dominant Pastel en Dominant Wit. Voor de vererving en het gevolg van deze mutaties wordt verwezen naar de standaard erfelijkheid en veerstructuur.

Fysieke standaard

Formaat:

De ideale vink moet een forse indruk geven en moet 15 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart-

Model:

Volslank, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De kop wordt iets opgericht gedragen. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren een regelmatig gebogen verloop hebben. Het achterlijf mag niet de indruk geven uitgezakt te zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, de rondingen moeten vloeiend verlopen.

Houding:

De vink moet fier opgericht en rustig op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Aan elke teen bevindt zich een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

De snavel is vrij puntig. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd en schoon verenpak dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de vink zijn:

- De voorhoofdband bij de man, deze tekening mist de pop.
- De wenkbrauwstreep bij de pop deze mist de man.
- Fijne lengte streepjes op het onderste deel van de stuit, deze tekening mist de man.
- De buitenvlag van de hand- en armpennen tonen een omzoming.
- De vleugelband, midden op de vleugel loopt een band.
- Het vleugelschild op de schouder.
- De vleugelspiegel
- De omzoming van de bovenstaartdekveren.
- De omzoming van de buitenvlag van de staartpennen.
- De onderstaartspiegel, deze tekening bezit zowel de man als de pop.

Kleurstandaard**Vink man**

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Pastel	Bruin -Agaat (Isabel)	Pastel- Bruin	Pastel- Agaat	Pastel Bruin-Agaat (Pastel isabel)
Kleur								
Schedel en nek	Leiblauw	Bruin	Grijsblauw	Leiblauw	Grijsbruin	Grijsbruin	Grijsblauw	Lichtgrijs beige
Wangen en keel	Bruinrood	Roodbruin	Licht wijnrood	Bruin	Bruin met roze gloed	Zacht roodbruin	Licht wijnrood	Lichtroze
Borst, boven buik, en flanken	Wijnrood	Bruinrood	Rozerood	Mat wijnrood	Bruin met roze gloed	Licht Bruinrood	Bleek roze	Roze
Onderbuik en aarsstreek	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Rugdek/mantel	Kastanjebruin	Warmbruin	Warm steenrood	Licht kastanje bruin	Bruin	Lichtbruin	Geelgroen met bruine waas	Geel beigebruin
Stuit	Olijfachtig groen	Geelgroen	Olijfachtig groen	Helder Olijfachtig groen	Geelbruin	Licht Geelgroen	Licht olijfachtig groen	Geel beigebruin
Hand- en Armpennen, grote vleugeldekveren	Zwart	Bruin	Zwartgrijs	grijs	Beigebruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Licht Beigebruin
Kleine vleugeldekveren en schouders	Blauw zwart Leiblauw	Bruin	Zwartgrijs met blauwe tint Leiblauw	Grijs met blauwe tint Leiblauw	Grijsbruin	lichtbruin	lichtgrijs met blauwe tint Leiblauw	Beigebruin
Staartpennen	Zwart	Bruin	Zwartgrijs	Opgebleekt zwart	Grijsbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Beigebruin
Staart onderzijde	Grijswit	Crèmewit	Grijswit	Gebroken wit	Gebroken wit	Wit met licht crème waas	Gebroken wit	Gebroken wit
Bovenstaart dekveren	Donkergrijs met bruine waas	Matbruin	Donkergrijs	Grijs met lichtbruine waas	Grijs met beige waas	Mat lichtbruin	Grijs	Beigebruin
De middelste staartpennen	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Zwart	Bruin	Zwart	Grijs	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Grijsbruin met donkere punt, in de zomer staalblauw	Lichtbruin met donker punt, in de zomer diep bruin	Grijs met donkere punt, in de zomer staal blauw	Grijsbruin met donkere punt, in de zomer staalblauw	Hoornkleurig, in de winter donkere punt	Lichtbruin met donker punt, in de zomer Diep bruin	Licht hoornkleurig	Hoornkleurig
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart	Roodbruin Bruin	Donkerbruin zwart	Donkerbruin Zwart	Rood bruin Bruin	Roodbruin Bruin	Donkerbruin zwart	Donkerbruin Zwart
Tekeningkleur								
Voorhoofdband	Zwart	Diep bruin	Zwartgrijs	Opgebleekt zwartgrijs	Donker grijsbruin	Bruin	Donkergrijs	Grijsbruin

Buitenvlag van de hand- en armpennen omzoming	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel
Vleugelband	Crèmewit	Crèmewit	Wit	Wit met crème waas	Wit met crème waas	Crèmewit	Wit	Wit met crème waas
Vleugelschild	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Bruin	Lichtbruin	Witachtig	Bruin	Witachtig	Beigebruin	Witachtig	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Bleek groenachtig	Crèmewit	Witachtig	Bleek groenachtig	Witachtig	Crèmewit	Witachtig	Wit
Onderstaart spiegel	Wit met bruinachtige waas	Wit met bruinachtige waas	Gebroken wit	Wit met lichtbruinachtige waas	Gebroken wit	Wit met lichtbruinachtige waas	Gebroken wit	Gebroken wit

Vink man

Kleurslag	Opaal	Opaal Bruin	Dominant Pastel	Dominant DF Pastel	Dominant Wit/ Grijs	Dominant Pastel Agaat
Kleur						
Schedel en achterhoofd	Grijsachtig blauw	Beigebruin	Donkergrijs	Grijsbruin	Grijs	Grijs
Wangen en hals	Beige met roze gloed	Crème	Grijs	Grijsbruin	Lichtgeel met grijze waas	Bruin
Nek	Grijsachtig blauw	Beigebruin	Donkergrijs	Grijsbruin	Grijs	Grijs
Borst, buik, flanken, dijen, aarsstreek.	Beigebruin met roze gloed	Crème	Wijnrood	Warmbruin	Wit met grijze waas	Lichtbruin met roze gloed
Rugdek/mantel	Oker geelgroen	Geel met beige waas	Bruin	Opgebleekt warmbruin	Grijs met licht gele waas	Licht beigebruin
Onderrug, stuit	Fel okergeel	Geel	Grijsgroen	Geelgroen	Geel	Geelgroen
Hand, armpennen, middelste, grote vleugeldek veren.	Lichtgrijs	Beigebruin	Grijsbruin	Lichtgrijs	Wit	Opgebleekt grijs
Kleine vleugeldekveren en schouders	Grijs	Beigebruin	Grijsbruin	Lichtgrijs	Wit	Donkergrijs
Staart bovenzijde	Grijs	Beigebruin	Opgebleekt grijsbruin	Lichtgrijs	Wit	Grijs
Staart onderzijde	Donkergrijs	Bruin	Wit	Beige	Wit	Grijs
Bovenstaart dekveren	Grijs	Beigebruin	Grijsbruin	Opgebleekt grijsbruin	Ivoorkleurig	Grijs met beige waas
Onderstaart dekveren	Gebroken wit	Crème	Crème beige	Beige	Wit	Beige
Poten	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig

Nagels	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Grijs	Hoornkleurig
Snavel	Grauwachtig vleeskleurig in de broedtijd blauwachtig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig met donkere punt	Grijsachtig	Hoornkleurig
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart	Roodbruin Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart
Tekeningkleur						
Voorhoofdband	Donkergrijs	Beigebruin	Zwart	Donkerbruin	Lichtgeel	Bruingrijs
Vleugelband	Witgrijs	Witbeige	Crème	Grijs kleine vleugeldekken bruine omzoming.	Wit/crème	Grijswit
Vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Vleugelschild	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	N.v.t.	Lichtgeel
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit	Wit	N.v.t.	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Witgrijs	Witbeige	Witbeige	Bruin	Lichtgrijs	Grijs
Buitenvlaggen staartpenen omzoming	Witgrijs	Witbeige	Grijs	Grijs	Lichtgrijs	Grijs
Onderstaart spiegel	Wit met bruinachtige waas	Wit met bruinachtige waas	Wit met licht bruinachtige waas	Gebroken wit	Wit met licht bruinachtige waas	Gebroken wit

Vink pop

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Pastel	Bruin -Agaat (Isabel)	Pastel Bruin	Pastel Agaat	Pastel Bruin-Agaat (Isabel)
Kleur								
Voorhoofd, schedel en nek	Donker olijfbruin	Donkerbruin	Grijs	Grijsbruin	Beigebruin	Bruingrijs	Beigegrijs	Beige
Wangen en keelstreek	Iets lichter olijfbruin	Iets lichter bruin	Iets lichter grijs	Beige met grijze waas	Iets lichter beigebruin	Iets lichter bruingrijs	Iets lichter beigegrijs	Crème kleurig
Borst, flanken en dijen.	Diep grijsbruin	Diep beigebruin	Diep beigegrijs	Beige	Licht beigebruin	Beigebruin	Beigegrijs	Licht beigebruin
Onderbuik en aarsstreek	Gebroken wit Gebroken wit met bruine waas	Gebroken wit Gebroken wit met bruine waas	Gebroken wit Gebroken wit	Gebroken wit Gebroken wit met lichtbeige waas	Gebroken wit	Wit Gebroken wit	Wit Wit	Gebroken wit
Rugdek/mantel	Donker olijfbruin	Bruin	Grauw grijsachtig	Grijs met olijfbruin waas	Licht beigebruin	Grauwbruin	Licht beigegrijs	Crème
Onderrug, stuit	Olijfgroen	Oker groengeel	Olijfgroen	Olijfgroen	Beigegeel	Oker groen geel	Licht olijfgroen met grijze waas	Crèmegeel
Hand-, armpennen, duimveertjes, grote vleugeldeken.	Zwartbruin	Bruin	Zwartgrijs	Donkergrijs	Lichtbeige bruin	Lichtbruin	Opgebleekt grijs	Crème

Kleine vleugeldekveren en schouders	Olijfbruin	Warmbruin	Olijfbruin	Olijfgroen	Lichtbruin	Bruin	Licht olijfgroen	Beigebruin
Staartpennen	Zwartbruin	Bruin	Zwartgrijs	Grijs	Lichtbeige bruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Beigebruin
Bovenstaart dekveren	Bruinachtig donkergrijs	Beigegrijs	Grijs	Bruinachtig donkergrijs	Lichtbruin	Beige	Lichtgrijs	Beigebruin
Onderstaart dekveren	Wit met een bruine waas	Wit met bruine waas	Gebroken wit	Wit met een grijze waas	Wit met een licht bruine waas	Wit	Wit	Wit met een crème waas
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Zwart	Bruin	Zwart	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Lichtbruin	Lichtgrijs	Hoornkleurig
Snavel	Donker Hoornkleurig, ondersnavel iets lichter	Hoornkleurig, met iets donkerder streep op de bovensnavel	Donker hoornkleurig, onder snavel iets lichter	Licht hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Roodbruin Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Roodbruin Bruin
Tekeningkleur								
Wenkbrauwstreep	Beigegrijs	Beigebruin	Gebroken wit	Licht beigegrijs	Crème	Licht beige bruin	Wit	Lichtcrème
Onderste deel stuit Fijne lengtestreepjes	Zwartgrijs	Donkerbruin	Zwartgrijs	Zwartgrijs	Lichtbruin	Bruin	Grijs	Licht Beigebruin
Buitenvlag van de hand- en armpennen omzoming	Lichtgeel	Lichtgeel	Bleekgeel	Lichtgeel	Bleekgeel	Geelbruin	Bleekgeel	Bleekgeel
Vleugelband	Crèmewit met gele waas	Crèmewit met gele waas	Wit met gele waas	Wit met gele waas	Crème wit met gele waas	Crème wit met gele waas	Wit met gele waas	Wit met gele waas
Vleugelschild	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Bruin	Vaag lichtcrème	Gebroken wit	Lichtbruin	Gebroken wit	Gebroken wit	Wit	Witachtig
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Bleekbruin	Lichtcrème	Gebroken wit	Gebroken wit	Crème	Gebroken wit	Wit	Witachtig
Onderstaart spiegel	Wit met bruinachtige waas	Wit met bruinachtige waas	Gebroken wit	Wit met lichtbruinachtige waas	Gebroken wit	Wit met lichtbruinachtige waas	Gebroken wit	Gebroken wit

Vink pop

Kleurslag	Opaal	Opaal Bruin	Agaat Opaal	Dominant Pastel	Dominant Wit/ Grijs
Kleur					
Schedel, nek en achterhoofd	Grijs	Lichtgeel met crème waas	Lichtgeel	Grauwbruin	Donkergrijs

Wangen, hals en keel	Lichtgrijs	Lichtgeel met crème waas	Lichtgeel	Lichtbruin	Grijs
Borst, flanken en dijnen	Licht beige grijs	Lichtcrème /beige met gele waas	Crème met gele waas	Beigebruin	Grauwwit
Onderbuik en aars streek.	Gebroken wit	Wit met beige waas	Wit	Crème	Crèmewit
Rugdek/mantel	Geel/groen met grijze waas	Ivoor kleur met crème waas	Lichtgeel	Lichtbruin	Geel met grijze waas
Onderrug, stuit	Grauwgroen	Geel	Geel	Bruingroen	Geel
Hand-, armpennen, duimveertjes, grote vleugeldek veren.	Lichtgrijs	Lichtcrème	Lichtgrijs	Grijsbruin	Opgebleekt grijs
Kleine vleugeldekveren en schouders	Matgrijs, Lichtgrijs	Crème	Lichtgrijs	Donkergrijs bruin	Opgebleekt grijs
Staartpennen	Grijs	Lichtcrème	Lichtgrijs	Grijsbruin	Wit met grijze waas
Staart onderzijde	Donkergrijs	Beige	Lichtgrijs	Grijs	Wit
Bovenstaart dekveren	Blauwgrijs	Lichtbeige	Grijs	Licht grijsbruin	Wit met grijze waas
Onderstaart dekveren	Grijswit	Wit	Wit	Beige	Wit met grijze waas
Poten	Donker Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig
Nagels	vleeskleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig
Snavel	Grauwachtig vleeskleurig	Hoornkleurig onder snavel iets lichter	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Hoornkleurig met zwarte streep
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Bruin	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart
Tekeningkleur					
Wenkbrauw streep	Lichtbeige grijs	N.v.t.	N.v.t.	Donkerbruin	Beige
Onderste deel stuit Fijne lengtestreepjes	Grijs	Beige	Lichtgrijs	Lichtbruin	Beige
Buitenvlag van de hand- en armpennen omzoming	Witgrijs	Witbeige	Wit	Crèmebeige	Grijs
Vleugelband	Crèmewit met gele waas	Crème wit met gele waas	Crème wit met gele waas	Crème wit met gele waas	Crème wit met gele waas
Vleugelschild	Wit met crème waas	Wit met crème waas	Wit met crème waas	Wit met crème waas	N.v.t.
Vleugelspiegel	Wit	Wit met crème waas	Wit	Crèmebeige	N.v.t.
Bovenstaart dekveren omzoming	Witgrijs	Witbeige	Witgrijs	Lichtbruin	Licht grijs
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Witgrijs	Witbeige	Witgrijs	Beige crème	Wit grijs
Onderstaart spiegel	Wit met bruinachtige waas	Wit met bruinachtige waas	Gebroken wit	Gebroken wit	Wit met lichtbruinachtige waas

Keurtechnische aanwijzingen: Vink man en pop

Wildkleur	De vink is van nature een zeer levendige vogel. Toch dient deze zodanig voor de keurig te zijn afgericht, dat hij naar behoren beoordeeld kan worden. Uitgesproken schuwe vogels dienen te worden bestraft bij houding. Sommige vinken streken de kopveren op als een soort kuif, ook wippen ze met de staart op en neer. Dit moet niet als fout worden aangemerkt. Ook moet goed gelet worden op het model van de vink. Smalle of slanke vogels dienen te worden bestraft bij model. Verder dient er streng gelet te worden op een regelmatig en symmetrisch verloop van de vleugeltekening. De middelste vleugeldekveren zijn licht geel en vormen samen een lichtgeel/wit vleugelschild. De crèmewitte vleugelstreep ontstaat door de crèmewitte toppen van de grote vleugeldekveren. Op de drie buitenste pennen van de handpennen bevinden zich kleine witte vlekjes deze vlekjes vormen samen een duidelijke witte vleugelspiegel. De drie buitenste staartpennen zijn wit gebandeerd, waardoor de staart van onderen gezien een grijswitte indruk geeft. De borst en flank moeten zo diep mogelijk van kleur en egaal zijn. De borstkleur is vaak vlekkelig. Bij de pop mag geen duidelijke kinvlek aanwezig zijn, een iets lichtere nuance is wel toe gestaan. Bij overjarige poppen toont het grijsbruin van de borst, flank en dijen soms een wijnrode gloed. Hoewel de voorhoofdsband van de man buiten het broedseizoen minder sprekend is, dient deze toch duidelijk waarneembaar te zijn. Aangezien het keurseizoen buiten de broedtijd valt mag het ontbreken van een zwarte snavel niet bestraft worden. Bij de pop dient de wenkbrauwstreep strak afgelijnd te zijn. De pootkleur mag niet bleek zijn. De vleugel- en staarttekening dienen volledig aanwezig te zijn. Bij de poppen is de vleugeltekening smaller en minder helder sprekend van kleur dan bij de man.
Bruin	Per veerveld kan het bruin in kleurdiepte verschillen. Zo zal de voorhoofdsband bij de man donkerder bruin zijn dan b.v. de slagpennen. Er moet wel op gelet worden dat de vleugel- en staartpennen een goede kleurdiepte hebben. Vaak zien we dat de bruinmutant vlekkelig is vooral inde vleugelpennen dit komt vaak door blootstelling aan direct zonlicht, dit is een kleurfout. Het streven is een zo diep mogelijk en warme bruine kleur. De borstkleur moet egaal zijn. Verder moet de tekeningsvelden duidelijk aanwezig zijn. Verder gelijk aan de wildkleur.
Agaat	De kleur van de agaat ontstaat door een zeer sterke reductie van het phaeomelanine, het zwart eumelanine wordt niet aan getast. Een bruine waas in de zwartgrijze kleurvelden is een kleur fout. Vaak zien we dat het phaeomelanine niet volledig is gereduceerd zodat deze kleurfout vrij veel voorkomt. Er moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en egaliteit van de kleur, als mede op de karakteristieke vinktekening. Het streven is een zo helder mogelijke agaat, toch moeten we voorlopig dit nog met enige soepelheid beoordelen. Verder gelijk aan de wildkleur.
Pastel	Bij pastellen zien we vaak een vlekkelige kleur, dit geldt vooral voor de borst en het rug-/vleugeldek. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. De vleugel- en staartpennen moeten gereduceerd zijn. De ideale pastel is voor 40 tot 60 % egaal gereduceerd. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn. Het zwart van de wildkleur moet nu grijs zijn, door de lichtere onderdons is de borstkleur ook lichter van kleur. Verder gelijk aan de wildkleur.
Bruin-Agaat (isabel)	Bij de bruin-agaat moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en kleur egaliteit vooral de vleugel- en staartpennen zijn vaak te donker ten opzichte van het lichaam. De tekening moet goed en duidelijk aanwezig zijn. Verder gelijk aan de wildkleur.
Pastel Bruin	De bruin -pastellen moeten egaal van kleur zijn, de vleugel- en staartpennen moeten opgebleekt zijn maar nog wel bruin van kleur. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn. Ten opzichte van de bruin-agaat is de pastel-bruine wat harder van kleur, de opgebleekte vleugel- en staartpennen zijn kenmerkende verschillen alsook de poten en nagelkleur welke bij de pastelfactor nog iets bruin tonen, bij de bruin-agaat hoornkleurig zijn. Verder gelijk aan de wildkleur.
Pastel Agaat	De pastel-agaat moet egaal van kleur zijn, de vleugel- en staartpennen moeten op gebleekt zijn maar nog wel grijs van kleur zijn. Vaak zien we dat deze vogels op het rug- en vleugeldek vlekkelig zijn, dit is een kleurfout. Bij deze kleurslag is een bruine waas, in welk veerveld dan ook, een kleurfout. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn. Verder gelijk aan de wildkleur.
Pastel Bruin Agaat (pastel isabel)	Bij de pastel bruin-agaat moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en kleuregaliteit vooral de vleugel- en staartpennen moeten voldoende gereduceerd zijn. Vaak zien we te donkere pennen ten opzichte van het lichaam. De tekening moet goed en duidelijk aanwezig zijn. De ideale pastel bruin-agaat is voor 40 tot 60 % gereduceerd. Verder gelijk aan de wildkleur.
Opaal	Bij opalen zien we vaak een vlekkelige kleur, dit geldt vooral voor de borst. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. Onder invloed van de opaal mutatie treedt ook een structuurverandering van de bevedering op, waardoor deze vaak gaat pluizen en/of krullen. Dit moet zwaar bestraft worden, zodat door de juiste kweek techniek dit probleem wordt verbeterd. De tekening moet duidelijk aanwezig zijn. Opalen zijn direct te herkennen aan de donkere onderstaart en de lichte bovenstaart t.o.v. een erg lichte pastel. Verder gelijk aan de wildkleur.

Opaal Bruin	Bij opalen zien we vaak een vlekkerige kleur, dit geldt vooral voor de borst. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. Onder invloed van de opaal mutatie treedt ook een structuurverandering van de bevedering op, waardoor deze vaak gaat pluizen en /of krullen dit komt overigens bij de bruin, opalen minder voor doordat de bevedering zachter is. Dit moet zwaar bestraft worden, zodat door de juiste kweek techniek dit probleem wordt verbeterd. De vleugelschilden ontbreken bij deze kleurslag. Verder gelijk aan de wildkleur en opaal.
Agaat Opaal, Dominant Pastel en Dominant wit grijs	Deze kleuren bestaan wel maar er zijn nog niet veel vogels van voorhanden zodat er nog geen keurtechnische omschrijving van deze vogels te maken is. Opvallend is dat de dominant pastel vinken zo bruin van kleur zijn, dat ze veel op bruine vinken lijken, alleen is de bruine kleur niet warmbruin maar koudbruin. De pastel factor is vooral zicht baar in de vleugels. Waarbij de dubbel dominant pastel bijna witte vleugels heeft. Indien U deze kleurslagen aantreft, vragen wij U dringend om dit te melden bij de K.M.V. en/of TC van de SEC. Zo kunnen we deze nieuwe kleurslagen in de toekomst beter, sneller volledig omschrijven. Deze benamingen zijn werknamen er wordt dus op het keurbriefje geschreven de naam mutant en dan tussen haakjes de benaming van de kleurslag.

Keep, (*Fringilla montifringilla*)

Het verspreidingsgebied van de Keep is geheel Europa, uitgezonderd het zuiden van Italië, Zuid-Griekenland en Kreta. Is minder talrijk dan zijn soortgenoot de Vink (*Fringilla coelebs*). In Nederland zeer zeldzame broedvogel, wel talrijke wintergasten. In "invasiejaren" worden zwermen van tientallen, zelfs honderden vogels aangetroffen in streken met beukenbossen.

Ondersoorten

De Keep (*Fringilla montifringilla*) kent geen ondersoorten, wel is er verwantschap met de vink (*Fringilla c. coelebs*).

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Keep is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood en geel carotenoïde te vinden. Bij de keep treft men twee mutanten aan, de agaath mutatie en de bruin mutatie. Gebleken is echter dat de mutaties middels transmutatie vanuit de vink zijn overgebracht naar de keep. Het feit is dat de F4 generatie tot op heden onvruchtbaar blijkt te zijn. In de F4 generatie zijn echter nog vinkkenmerken zichtbaar. Er is dan ook besloten de mutanten niet op te nemen in deze standaardomschrijving. Worden er toch mutanten van de keep aangeboden voor de keuring dan dient men er goed op te letten dat alle kenmerken van de keep duidelijk aanwezig zijn. De mutatie zijn over gekweekt vanuit de vink, waardoor de flank en koptekening niet aan de eisen voor de keep voldoen.

Fysieke standaard

Formaat:

De Keep is ± 15 cm. lang. Gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Keep is een volslanke vogel met korte gevorkte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een bijna rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Houding:

De Keep moet fier opgericht en rustig op stok te zitten. De Keep is wel schuw van aard, hiermee kan men tijdens de keuring rekening houden. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

2,7 mm.

Snavel:

De snavelvorm is vrij puntig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. De staart heeft een duidelijk gevorkt model.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Keep zijn:

- Bij de man; de kop deze is, in het winterkleed, geheel zwart grijsbruin gezoomd.
- De bovenschedel bij de man en pop gezoomd.
- De wangen zijn gezoomd.
- De wenkbrauwstreep.
- De 2 rijen stippen op de flanken.

- De mantel is geschubd, de totale mantel vormt een grote V
- De buitenvlag van de hand- en armpennen zijn gezoomd.
- De middelste vleugeldekveren vormen het vleugelschild
- De toppen van de grote vleugeldekveren vormen de vleugelstreek
- De buitenvlaggen van de handpennen behoudens de buitenste drie vormen de vleugelspiegel
- De buitenvlaggen van de staartpennen tonen een omzoming.
- De binnenvlag op de onderzijde van de staartpennen vormen een spiegel

Kleurstandaard

Keep man en pop

Kleurslag	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Diep glanzend zwart in de winter minder diep zwart en grijsbruin gezoomd	Bruingrijs
Wangen en hals	Glanzend zwart	Beigegrijs
Nek en hals	Nvt	Lichtgrijs
Keel	Oranjebruin	Opgebleekt oranjebruin
Borst,	Egaal oranjebruin	Egaal licht oranjebruin
Buik, aarsstreek	Wit	Wit
Flanken	Licht oranjebruin	Vaal oranjebruin
Rugdek/mantel	Zwartgrijs, zwart bruin in de winter	Bruin, in de winter bruingrijs
Stuit	Wit	Wit
Hand- en armpennen	Zwartbruin	Donkerbruin
Grote vleugeldekveren	Zwart	Donkerbruin
Kleine vleugeldekveren en schouders	Oranjebruin	Licht oranjebruin
Staartpennen	Zwart	Donkerbruin
Bovenstaartdekveren	Zwart	Bruingrijs
Onderstaartdekveren	Wit met oranjebruine waas	Wit met oranjebruine waas
Poten	Donker vleeskleurig, in de winter geelbruin	Donker vleeskleurig, in de winter iets lichter
Nagels	Zwart	Zwart
Snavel	Zwart, in de winter wasgeel met zwart puntje	Wasgeel met zwartpuntje, bovensnavel iets donkerder
Ogen / Pupil	Donkerbruin / zwart	Donkerbruin / Zwart
Tekeningkleur		
Gehele kop in winterkleed omzoomd	Grijsbruin	Nvt
Bovenschedel gezoomd	Nvt	Beigebuin
Wangen gezoomd	Nvt	Lichtbeige
Wenkbrauwstreek	Bruin	Zwartbruin
Flanken twee rijen stiptekening	Mat zwart	Opgebleekt zwart
De mantel geschubd omzoomd, de hele mantel heeft de vorm van een V	Grijs	Grijszwart
Buitenvlag hand- en armpennen omzoomd	Citroengeel	Citroengeel
De middelste vleugeldekveren	Helder wit, deze vormen het vleugelschild	Wit, deze vormen het vleugelschild
Toppen grote vleugeldekveren	Crèmewit, deze vormen een vleugel streek	Crèmewit, deze vormen een vleugel streek
Buitenvlag handpennen behalve de 3 buitenste	Een kleine witte vlek vormt de witte vleugelspiegel	Een kleine witte vlek vormt de witte vleugelspiegel
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Geelbruin	Geelbruin
Op de binnenvlag aan de onderzijde staart	Een langwerpige wit zilveren vlek	Een langwerpige wit zilveren vlek

Keurtechnische aanwijzingen: Keep man en pop

Wildkleur	<p>Hoewel de Keep een vrij schuwe vogel is, moet hij naar behoren te beoordelen zijn. Erg onrustige vogels dienen dan ook gestraft te worden bij houding. Zoals bij meerdere Europese soorten is er een duidelijk verschil in zomer- en winterkleed bij de Keep. Hier dient ook rekening mee te worden gehouden. Wel geniet de diepst gekleurde de voorkeur. Veel voorkomende fouten zijn;</p> <p>Borstkleur erg bleek, mat, dof of vlekkelig. Tweekleurige poten. Witte/zwarte vlek net onder de snavel. Koptekening onregelmatig of onderbroken. Ook zien we vaak bleke vlekken tussen de snavel en de ogen. De kleurafscheidingsen moeten strak en mogen niet getand zijn. De vleugeltekening-/spiegels moeten zo helder mogelijk zijn en goed zichtbaar. De flankstippen mogen niet in elkaar overvloeien. De vleugel- en staart tekening is bij de pop duidelijk minder sprekend, dan bij de man. De kleur afscheidingsen op de kop moeten strak afgetekend zijn.</p> <p>Wanneer we een mutant van de keep, te keuren krijgen dienen we er goed op te letten dat alle raskenmerken van de keep duidelijk aanwezig zijn. De mutatie is vaak over gekweekt vanuit de vink, waardoor de flank en koptekening niet aan de specifieke eisen zoals omschreven voor de keep voldoen. Voor als nog zijn er geen zuivere keep mutanten bekend vandaar dat die ook niet op genomen zijn in deze standaard.</p>
------------------	--

Kruisbek, (Loxia).

De kruisbek heeft als verspreidingsgebied Europa, Azië en Noord-Amerika. Ook de tropen werden gekoloniseerd, zoals de dennenbossen in Indo-China (Vietnam), de Filippijnen en Midden-Amerika (Nicaragua en Honduras). Doordat kruisbekken alleen daar broeden waar naaldbossen zijn, zijn er op veel plaatsen geïsoleerde populaties zoals b.v. in Spanje en Algerije. Volksnamen voor de kruisbek zijn: Christusvogel, kruisvogel en minipapegaai. Bij het uitkomen uit het ei heeft een Kruisbek nog een "normale" snavelvorm. De snavelhelften kruisen elkaar pas tijdens het opgroeien. Op een leeftijd van 3 tot 4 weken en het kruisen kan zal wel links als rechts zijn

De grote kruisbek, (Loxia pityopsittarus)

De grote kruisbek heeft als verspreidingsgebied Noord-Europa en is een zeldzame "zwerfvogel" in zuidelijke landen. Bij het uitkomen uit het ei heeft een Grote Kruisbek nog een "normale" snavelvorm. De snavelhelften kruisen elkaar pas tijdens het opgroeien. Op een leeftijd van 3 tot 4 weken en het kruisen kan zal wel links als rechts zijn.

Witband kruisbek (Loxia leucoptera)

De Witband Kruisbek heeft als verspreidingsgebied: broedvogel vanaf noordoostelijk Siberië, naar het westen tot Arkhangel en Noord Scandinavië. Is een zeldzame wintergast in Nederland.

De Schotse kruisbek, (Loxia scotica)

De Schotse kruisbek kan gezien worden als een zelfstandige soort, en niet als een overgangsvorm tussen de Kruisbek en de grote Kruisbek. In het veld is de soort nauwelijks te onderscheiden van de gewone kruisbek alleen kop en snavel vorm wijken af.

Ondersoorten

Gewone kruisbek

L.c. curvirostra	met als verspreidingsgebied; Noord Europa en Azië en de de ondersoorten.
L.c. altaiensis	Verspreidingsgebied; vanaf noordgrens Europa tot aan oostkust Siberië.
L.c. balearica	Verspreidingsgebied; het de Balearen.
L.c. bendirei	Verspreidingsgebied; Canada en westelijk en zuidelijk Amerika.
L.c. benti	Verspreidingsgebied; Californië
L.c. grinnellii	Verspreidingsgebied; Zuidelijk en westelijk America.
L.c. guillemardi	Verspreidingsgebied; Cyprus.
L.c. himalayensis	Verspreidingsgebied; Birma, China en de Himalaya
L.c. corisicana	Verspreidingsgebied; het eiland Corsica
L.c. japonica	Verspreidingsgebied; Azië
L.c. luzoniensis	Verspreidingsgebied; Luzon
L.c. meridionalis	Verspreidingsgebied; Anam.
L.c. matiae	Verspreidingsgebied; de Krim.
L.c. mesamericana	Verspreidingsgebied; centraal Amerika.
L.c. minor	Verspreidingsgebied; California.
L.c. poliogyna	Verspreidingsgebied; het noorden van Afrika.
L.c. pusilla	Verspreidingsgebied; noordelijk en oostelijk Amerika.
L.c. strichlandi	Verspreidingsgebied; Centraal Amerika.

Grote kruisbek

Loxia pityopsittacus Verspreidingsgebied; de noordelijke streken van Europa en Rusland

Witbandkruisbek.

L.l. leucoptera Verspreidingsgebied; Noord-Amerikaans halfmond tot New-Foundland met de ondersoorten

L.l. bifasciata Verspreidingsgebied; Noord-Zweden, Finland tot Oost Siberië.

L.l. megaplaga Verspreidingsgebied; Dominicaanse Republiek en Haïti.

Schotse kruisbek.

Loxia scotica Verspreidingsgebied; de Schotse hooglanden in de omgeving van Deeside, Moray en de Great Glen

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van alle soorten Kruisbekken is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood en geel carotenoïde te vinden. Verder bezit de poppen ook een blauwstructuur in de bevedering. Van de Kruisbek en Grote Kruisbek zijn tot op heden geen mutaties bekend. Van de Witband Kruisbek is een zilverkleurige vorm (mogelijk een agaath) en een isabel kleurige vogel bekend. De gegevens hierover zijn op dit moment onvoldoende om tot uitvoerige beschrijving over te gaan

Fysieke standaard

Formaat:

Kruisbek is ± 15-17 cm. Lang, Grote Kruisbek is ± 16- 18 cm. Lang, Schotse Kruisbek is 16- 17 cm lang en Witband Kruisbek is ± 14,5 -16 cm. Lang Bij alle soorten is dit gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

Kruisbek is een robuuste geblokte vogel, met een korte gevorkte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug is vanaf de nek tot en met de staart iets gebogen met een lichte nekinval. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Grote Kruisbek is in het geheel nog forser dan de "gewone" Kruisbek, vooral de kop is forser. Verder komt de Grote Kruisbek qua model overeen met de Kruisbek.

Witband Kruisbek is een robuuste geblokte vogel met korte gevorkte staart. Verder komt ook de Witband Kruisbek qua model overeen met de Kruisbek.

Schotse Kruisbek is een robuuste vogel met een afgeplatte schedel die ongeveer ½ cm boven de zware snavel uit steekt, en een dikke nek. Verder komt de schotse kruisbek overeen met de gewone kruisbek.

Houding:

Alle Kruisbeksoorten dienen rustig en fier op stok te zitten. De stand van het lichaam ten opzichte van het horizontaal is ongeveer 45°, rechtop en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat voor de Kruisbek is 3,5 mm.

Ringmaat voor de Grote Kruisbek is 4,0 mm.

Ringmaat voor de Witband Kruisbek is 3,5 mm..

Ringmaat voor de Schotse Kruisbek is 3,5 mm.

Snavel:

De snavelvorm van Kruisbek en Witband Kruisbek is volledig gekruist. De bovensnavel is iets langer. De ondersnavel kan zowel links als rechts ten opzichte van de bovensnavel kruisen. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn. De ondersnavel kan zowel links als rechts ten opzichte van de bovensnavel kruisen.

De snavelvorm van de Grote Kruisbek is ten opzichte van de "gewone" Kruisbek ± 2 cm breder en ronder van vorm.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden door alle kruisbek soorten. De staart heeft een duidelijk gevorkt model.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de kruisbeksoorten zijn:

- De snavelbevedering.
- Oogstreep.
- Een halve rand onder het oog.
- Fijne streepjes op mantel, rugdek en flank
- Gehamerde tekening op de borst tot het onderlijf
- De buitenvlag, binnenvlag en zoom van de pennen.
- Gezoomde middelste en kleine vleugeldekveren.
- Omzoming op de buitenvlaggen van de staartpennen.
- Pijlvormige vlekjes op de onderstaartveren

Kleurstandaard

Kruisbek mannen

Kleurslag	Kruisbek	Grote Kruisbek	Schotse Kruisbek	Witband Kruisbek
Kleur				
Schedel en achterhoofd	Scharlaken rood	Steenrood	Scharlaken rood	Rood onder de snavel iets lichter
Wangen en hals	Iets lichter scharlaken rood	Iets lichter steenrood	Iets lichter Scharlaken rood	Rood
Oorstreek	Scharlakenrood	Steenrood met grijze waas	Scharlaken rood met grijze waas	Rood
Nek	Scharlaken rood	Steenrood	Scharlaken rood	Rood
Borst, buik, flanken, dijen, aarsstreek.	Rood met bruine waas Bruinrood Gruauw wit	Bleek steenrood Lichtgrijs op roodbruine ondergrond Gebroken wit met grijze waas	Bleek roodbruin Lichtgrijs op roodbruine ondergrond Gebroken wit met grijze waas	Oranjerood Oranjerood Gebroken wit
Rugdek/mantel	Rood met bruine waas	Steen rood met bruine waas.	Rood met bruine waas.	Rood met iets bruine waas
Onderrug, stuit	Scharlaken rood	Oranje rood met bruine waas	Scharlaken rood met bruine waas	Rood
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Zwartbruin	Zwartbruin	Zwartbruin	Zwartbruin
Kleine vleugeldek veren	Zwartbruin	Zwartbruin	Zwartbruin	Zwartbruin
Staart bovenzijde	Zwartbruin	Zwartbruin	Zwartbruin	Zwartbruin
Staart onderzijde	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Bovenstaartdekveren	Zwartbruin	Zwartbruin	Zwartbruin	Zwartbruin
Onderstaartdekveren	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Poten	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Zwartbruin
Nagels	Donker bruin tot zwart	Zwart	Zwart	Zwart
Snavel	Donker hoornkleurig Volledig gekruist, bovensnavel iets langer	Donker Hoornkleurig, met zwartbruine punt. Volledig gekruist	Donker Hoornkleurig, volledig gekruist	Hoornkleurig, met iets donkere punt. Volledig gekruist
Ogen, pupil	Donkerbruin, pupil zwart	Donkerbruin, pupil zwart	Donkerbruin, pupil zwart	Donkerbruin, pupil zwart
Tekeningkleur				
Wangen hoefijzervormige tekening	Bruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Zwartgrijs
Snavelbevedering	Crème	Crème met donkerbruine rand	Crème	Crème
Oogstreep	Zwartbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Onder het oog, een halve rand	Wit	Wit	Wit	Gebroken wit
Op mantel en rugdek, fijne streepjes	Bruingrijs omzoomd	Bruin grijs omzoomd	Bruin grijs omzoomd	Bruin
Flanken, fijne streepjes Borst tot onderlijf gehamerde tekening	Bruingrijs Licht grijs	Bruin Licht grijs	Bruin Licht grijs	Bruin Lichtgrijs
Buitenvlag slagpennen	Rood met iets bruine waas	Lichtgeel met roze waas	Rood met iets bruine waas	Gebroken wit
Binnenvlag en eindzoom	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Middelste en kleine dekveren gezoomd	Roodachtig	Licht geel met roze waas	Roodachtig	De toppen zijn wit hierdoor ontstaat de witte band

Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Oranjebruin	Crème	Oranje bruin	Crème
Onderstaartveren pijlvormige vlekjes	Grijsbruin, een V tekening vormend	Grijsbruin, een V tekening vormend	Grijsbruin, een V tekening vormend	Grijsbruin, een V tekening vormend

Kruisbek poppen

Kleurslag	Gewone kruisbek	Grote kruisbek	Schotse Kruisbek	Witband kruisbek
Kleur:				
Schedel en achterhoofd	Olijfgroen	Geelgroen	Olijfgroen	Licht geelgroen Lichtgrijs bewaast
Wangen en hals	Olijfgroen grijs bewaast	Geelgroen grijs bewaast	Olijfgroen grijs bewaast	Bruin lichtgrijs bewaast
Oorstreek	Olijfgroen grijs bewaast	Geelgroen grijs bewaast	Olijfgroen grijs bewaast	Bruin lichtgrijs bewaast
Nek	Olijfgroen	Geelgroen grijs bewaast	Olijfgroen grijs bewaast	Licht geelgroen
Borst, buik, flanken, dijen, aarsstreek.	Geelgroen grijs bewaast Grijs met groengele waas Grauwwit	Geelgroen grijs bewaast Licht grijs met groene waas Gebroken wit	Geelgroen grijs bewaast Licht grijs met groene waas Gebroken wit	Bleek geelgroen Bleek geelgroen met grijze waas Crèmewit
Rugdek/mantel	Olijfgroen met grijze waas	Geel groen met iets grijze waas	Olijf groen met iets grijze waas	Geelgroen
Onderrug, stuit	Olijfgroen	Geelgroen	Olijfgroen	Geelgroen
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldek veren.	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Donker bruin
Kleine vleugeldekveren	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Staart bovenzijde	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Staart onderzijde	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Bovenstaartdekveren	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Onderstaartdekveren	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Poten	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Zwartbruin
Nagels	Donkerbruin tot zwart	Zwart	Zwart	Zwart
Snavel	Donker hoornkleurig Volledig gekruist, bovensnavel iets langer	Donker hoornkleurig, met zwartbruine punt Volledig gekruist.	Donker hoornkleurig, volledig gekruist.	Hoornkleurig, iets donkerder aan de punt. Volledig gekruist
Ogen, Pupil	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin zwart
Tekeningkleur:				
Wangen hoefijzervormige tekening	Donkerbruin	Bruin	Donkerbruin	Bruin
Op de schedel korte breedtestreepjes	Donkerbruin	Bruin	Donkerbruin	Bruingrijs omzoomd
Oogstreep	Donkerbruin	Bruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Onder het oog een halve rand	Wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Op mantel en rugdek fijne streepjes	Bruin	Bruin grijs omzoomd	Bruin grijs omzoomd	Bruin

Flanken fijne streepjes	Bruin	Bruin door de grijze waas ontstaat een gehamerde tekening bruin	Bruin door de grijze waas ontstaat een gehamerde tekening bruin	Beigebruin
Borst tot onderlijf gehamerde tekening	Gehamerde tekening bruin			Gehamerde tekening bruin
Buitenvlag slagpennen	Geelgroen met iets bruine waas	Geelgroen met iets bruine waas	Geelgroen met iets bruine waas	Gebroken wit
Binnenvlag en eindzoom	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Middelste en kleine dekveren gezoomd	Geelgroen	Licht geelgroen	Geelgroen	De toppen zijn wit hierdoor ontstaat de witte band
Buitenvlaggen staart pennen omzoming	Geelgroen	Crème	Geelgroen	Crème
Onderstaartveren pijlvormige vlekjes	Bruin, een V tekening vormend	Bruin, een V tekening vormend	Bruin, een V tekening vormend	Bruin, een V tekening vormend

Keurtechnische aanwijzingen: Kruisbek

Kruisbek	<p>Jonge kruisbekken welke nog niet op kleur zijn, zijn lichtbruin van kleur en bezitten over de gehele bevedering lengtestreepjes.</p> <p><u>Man:</u> Vaak zien we dat de mannen kleurverlies lijden. Dit moet met enige soepelheid beoordeeld worden. De diepst gekleurde geniet echter wel de voorkeur. Egaliteit is een eerste vereiste. Wanneer de kop en/of borst vlekkelig is, wordt dit bestraft bij kleur.</p> <p><u>Pop:</u> Bij de pop moeten we er speciaal op letten dat het vleugeldek en mantel niet overheersend bruin worden. Dit is een kleurfout. Ook mag de borstkleur niet erg flets en vlekkelig van kleur worden.</p> <p><u>Beiden:</u> Moeten vol van model zijn. Regelmatig zien we erg smalle vogels. Er dient ook op gelet te worden, dat de onderstaarttekening niet is onderbroken en de flanktekening aanwezig is. Afgebroken snavelpunten worden met minimaal één punt bestraft bij de rubriek snavel. Dit naar gelang de ernst van de fout.</p>
Grote Kruisbek	<p>Jonge Grote Kruisbekken welke nog niet op kleur zijn, zijn lichtbruin van kleur en bezitten over de gehele bevedering lengtestreepjes.</p> <p><u>Man:</u> Bij de man moet men er speciaal op letten dat de borst- en kopkleur niet vlekkelig is. Ook mag de mantel niet overheersend grijs bewaast zijn.</p> <p><u>Pop:</u> Bij de pop moet er op gelet worden dat de bruine waas op de mantel niet gaat overheersen. Ook de borst- en kopkleur dienen egaal te zijn.</p> <p><u>Beiden:</u> Ondanks dat de tekening zwakker is dan bij de "gewone" Kruisbek, moet hij nog wel scherp van vorm zijn. Verder gelijk aan de Kruisbek.</p>
Schotse kruisbek	<p>Bij de Schotse kruisbek is de snavel duidelijk groter, forser en hoger van opbouw dan die van de gewone kruisbek.</p> <p>Jonge Schotse Kruisbekken welke nog niet op kleur zijn, zijn lichtbruin van kleur en bezitten over de gehele bevedering lengtestreepjes.</p> <p><u>Man:</u> Bij de man moet men er speciaal op letten dat de borst en kopkleur niet vlekkelig is. Ook mag de mantel niet overheersend grijs bewaast zijn.</p> <p><u>Pop:</u> Bij de pop moet er op gelet worden dat de bruine waas op de mantel niet gaat overheersen. Ook de borst en kopkleur dienen egaal te zijn.</p> <p><u>Beiden:</u> Ondanks dat de tekening zwakker is dan bij de "gewone" Kruisbek, moet hij nog wel scherp van vorm zijn. Verder gelijk aan de Kruisbek.</p>
Witband Kruisbek	<p>Bij de witband kruisbek moet er speciaal op gelet worden, dat de witte vleugelbanden vrij zijn van bruine of rode aanslag. De rode aanslag in de witte vleugelbanden is een kleurfout. Bij jonge witband kruisbekken zijn de toppen van de vleugeldek veren beigebruin bij 2^e jaar vogels zijn de toppen wit. Verder gelijk aan "gewone" en Grote Kruisbek. Van de witband kruisbek zijn enkele mutaties een zilver gekleurde vogel waarschijnlijk een agaath, en een kaneelkleurige vogel mogelijk een isabel. Daar er nog maar heel weinig van deze mutanten zijn nemen we ze nog niet op in de standaard.</p>

Haakbek, (*Pinicola Enucleator*).

De Haakbek heeft als verspreidingsgebied het midden en noorden van de Scandinavische landen tot in Siberië. De Haakbek broedt in de minder dichte naaldbossen en gemengde bossen in Noord- en Oost-Europa. Tijdens hun zoektochten naar voedsel vormen ze vaak grote troepen. Ze blijven meestal ook in de winters in hun broedgebied.

Ondersoorten

Naast de nominaatvorm van de haakbek, *Pinicola Enucleator*, die voorkomt in het midden en noorden van Scandinavië tot in Siberië, kent men de volgende ondersoorten.

P.e. enucleator	Verspreidingsgebied; Noorden van Noorwegen, Zweden, Finland en Rusland.
P.e. pacata	Verspreidingsgebied; Siberië, Altai, Noord-Mongolië, Oessoen en Noord-Mantjoerije.
P.e. kamtschakensis	Verspreidingsgebied; Siberië van het uiterste oosten tot aan de zee van Ochotsk en Kamtjaka.
P.e. sakhalinensis	Verspreidingsgebied; Koerilen, Sachalin en Hokkaido.
P.e. alaskensis	Verspreidingsgebied; Alaska en de eilanden uit de Beringstraat.
P.e. leucura	Verspreidingsgebied; Noord-Canada van Newfoundland tot Alaska.
P.e. eschatoza	Verspreidingsgebied; Oost-Canada, de eilanden van Newfoundland en de naburige eilanden van Quebec.
P.e. cariottae	Verspreidingsgebied; West-Canada, eiland Vancouver, Brits Columbia.
P.e. flammula	Verspreidingsgebied; Kodiak eilanden, Zuid-Alaska.
P.e. montana	Verspreidingsgebied; Rotsgebergte van de USA.
P.e. californica	Verspreidingsgebied; California.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Haakbek is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood en geel carotenoïde te vinden. Verder bezit de pop Haakbek ook een blauwstructuur in de bevedering. Van de haakbek zijn tot op heden geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Haakbek is ± 19-22cm. lang, ongeveer de grootte van een Spreeuw. Gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Haakbek is een gedrongen vrij zware vogel, met een vrij lange staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug is vanaf de nek tot en met de staart iets gebogen met een lichte nekinval. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Haakbek dient rustig op stok te zitten. De stand van het lichaam ten opzichte van het horizontaal is ongeveer 45°, iets doorgezakt en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat

3,5 mm..

Snavel:

De vrij zware, korte en iets gebogen bovensnavel is niet gekruist maar is iets gehaakt. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. De staart heeft een duidelijk gevorkt model.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de haakbek zijn:

- De gehamerde schedel.
- Bandje boven de bovensnavel.
- Snorharen.
- Teugelstreep.
- Kin.
- Hamertekening op borst en buik.
- Schubtekening op de mantel.
- Lentestreepjes op de stuit.
- Buitenvlag van de slagpennen.
- Omzoming kleine vleugeldekveren en armpennen.
- Toppen van de vleugeldekveren, waardoor de vleugelbanden ontstaan.
- Omzoming onderstaartdekveren.
- Buitenvlag staartpennen.

Kleurstandaard**Haakbek man**

Kleurslag	Wildkleur man
Kleur:	
Schedel en achterhoofd	Schalaken rood
Wangen en hals	Scharlaken rood
Oorstreek	Scharlaken rood
Nek	Iets donkerder scharlaken rood
Borst, buik, Flanken, Dijen, aarsstreek.	Diep rood met lichte omzoming, overgaand in as grijs Scharlaken rood onder de vleugels grijs Asgrijs
Rugdek/mantel	Scharlaken rood
Onderrug, stuit	Diep rozerood op grijze ondergrond.
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Zwartbruin
Kleine vleugeldekveren en schouders	Zwartbruin
Staart bovenzijde	Zwartbruin
Staart onderzijde	Grauwgrijs
Bovenstaartdekveren	Zwartbruin
Onderstaartdekveren	Lichtgrijs
Poten	Zwartbruin
Nagels	Donkerbruin tot zwart
Snavel	Zwartbruin haakje aan boven snavel Ondersnavel iets lichter
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart
Tekeningkleur:	
Schedel gehamerde tekening	Zwartbruin en een smal rood of okergeel bandje bij de boven snavel.
Snorharen	Zwartgrijs
Teugelstreep gaat over in kleur achter oog	Zwartgrijs
Kin	Zwartgrijs
Borst en buik	Grijze gehamerde tekening
Op mantel schubtekening	Zwartbruin
Mantelveren omzoming	Zwartbruin
Stuit	Donker grijze lengtestreepjes
Buitenvlag slagpennen omzoming	Roodbeige
Kleine vleugeldekveren en armpennen een brede omzoming	Wit
Toppen vleugeldekveren	Gebroken wit daardoor ontstaan 2 vleugelbanden Wit

Haakbek pop

Kleurslag	Wildkleur pop
Kleur:	
Schedel en achterhoofd	Okergeel
Wangen en hals	Okergeel
Oorstreek	Okergeel
Nek	Iets donkerder okergeel
Borst, buik, Flanken, dijnen, aarsstreek.	Okergeel iets lichter dan de kopkleur overgaand in grijs Grijs
Rugdek/mantel	Okergeel
Onderrug, stuit	Grijs met lichte okergele waas
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Zwartbruin
Kleine vleugeldekveren en schouders	Zwartbruin
Staart bovenzijde	Zwartbruin
Staart onderzijde	Grauwgrijs
Bovenstaartdekveren	Zwartbruin
Onderstaartdekveren	Lichtgrijs
Poten	Zwartbruin
Nagels	Donkerbruin tot zwart
Snavel	Zwartbruin haakje aan boven snavel Ondersnavel iets lichter
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart
Tekeningkleur:	
Schedel gehamerde tekening	Zwartbruin
Snorharen	Grijs
Teugelstreep gaat over in kleur achter oog	Zwartgrijs
Kin	Zwartgrijs
Borst en buik	Grijze gehamerde tekening
Op mantel schubtekening	Zwartbruin
Mantelveren omzoming	Zwartbruin
Stuit	Donker grijze lengtestreepjes
Buitenvlag slagpennen omzoming	Okerbeige
Kleine vleugeldekveren en armpennen een brede omzoming	Wit
Toppen vleugeldekveren	Gebroken wit daardoor ontstaan 2 vleugelbanden Wit

Onderstaartveren omzoming	Grijs, waardoor een V tekening ontstaat.	Onderstaartveren omzoming	Grijs, waardoor een V tekening ontstaat.
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Lichtbeige	Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Lichtbeige

Keurtechnische aanwijzingen: Haakbek man en pop

Wildkleur	<p><u>Man</u>: vaak zien we dat de rode kleur erg flets is. De diepste en egaalst gekleurde Haakbek geniet de voorkeur. De borst moet een gehamerde tekening tonen, wanneer dit niet waarneembaar is, wordt dit bestraft bij tekening. De vleugeltekening moet scherp en helder zonder rode aanslag zijn en mag niet in elkaar overvloeien.</p> <p>Mannen die niet opgekleurd zijn laten een okergele kleur zien dit is niet fout, maar als de keuze gemaakt moet worden tussen een goed opgekleurde vogel en een niet gekleurde verdiend de opgekleurde de voorkeur.</p> <p><u>Pop</u>: bij de pop moet er speciaal gelet worden op kleuregaliteit. De borstkleur is vaak vlekkelig, de schub- en gehamerde tekening moet duidelijk aanwezig zijn. Onderstaarttekening niet compleet of onderbroken.</p>
------------------	---

Appelvink, (*Coccothraustes coccothraustes*)

Het verspreidingsgebied van de Appelvink is vanaf de Middellandse Zee (behalve Mallorca) tot in de Kaukasus, alsook in sommige delen van Groot-Brittannië. De Noordelijkste grens ligt tot Zuid-Scandinavië. Is de grootste van onze vinkachtige, leeft weinig in sociaal verband, alleen in de winter kunnen troepen worden opgemerkt. Direct te herkennen aan zijn enorme dikke kegelvormige snavel.

Ondersoorten

C.c.bursyi	Verspreidingsgebied; Noord-/West-Afrika.
C.c.nigricans	Verspreidingsgebied; Oekraïne, Noord-/Zuid-Iran.
C.c.humii	Verspreidingsgebied; Centraal-Rusland, Noord-West India.
C.c.japonicus	Verspreidingsgebied; Japan, het eiland Sakhalin, Oost-China en het eiland Bonin.

Zeer nauw verwante soorten zijn:

C.migratorius	Chinese appelvink, Noord-Korea en Oost-China.
C.personatus	Japane appelvink, Noord- en Zuid-Japan, Oost-China.
C.icteroides	Zwartgele appelvink, Afghanistan tot Noord-India.
C.affinis	Gele appelvink, Pakistan tot West-China, Noord-Birma.
C.melanozanthos	Himalaya appelvink, Pakistan tot West-China, Thailand.
C.carniceps	Witvleugel appelvink, Pakistan tot West-China.
C.vespertinus	Canadese appelvink, Canada en Noord-Oost Amerika.
C.albeillei	Mexicaanse appelvink, Zuid- en Centraal-Mexico.

Van deze soorten zijn er ook nog verschillende ondersoorten bekend. Sommige soorten worden soms ook als Kernbijter betiteld.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Appelvink komt alleen zwart eumelanine en roodbruin phaeomelanine voor. Van de Appelvink zijn momenteel nog geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Appelvink is ± 18 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Appelvink is een volronde forse vogel met korte staart, zware, brede kop en forse snavel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug geeft vanaf de nek tot en met de staart een iets gewelfde indruk met een lichte nekinval. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Appelvink dient rustig en fier met ietwat doorgezakte poten op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

3,5 mm..

Snavel:

Bijzonder zware snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Appelvink zijn:

- Een lijn rond de basis van de snavel.
- De teugelstreep.
- De keelvlak.
- De witte / witgrijze band op het vleugeldek.
- De buitenste vleugelpennen.
- De zwarte buitenvlag van de staartpennen.
- De witte binnenvlag van de staartpennen.
- De witte / witgrijze band aan het uiteinde van de staart.

Kleurstandaard

Appelvink man en pop

Kleurslag	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur:		
Schedel en achterhoofd	Bleekbruin, overgaand in kaneelbruin	Grijs, met een bruine waas
Wangen	Geelbruin	Bleekbruin
Hals en nek	Lichtgrijs	Beigegrijs
Borst, buik, flanken, dijen, Aarsstreek.	Licht zacht roodbruin. Flanken iets donkerder Grijsachtig wit	Bleekbruin met grijze waas. Flanken iets donkerder. Grijswit
Rugdek mantel	Warm donkerbruin	Mat donkerbruin
Onderrug	Donkerbruin met grijze waas	Bruingrijs
Stuit	Kaneelkleurig	Bleek kaneelkleurig
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Zwart, staalglanzend	Zwart met staalglans
Kleine vleugeldekveren	Wit	Wit
Staartpennen	Roestbruin	Licht roestbruin
Bovenstaartdekveren	Roodbruin	Bruingrijs
Onderstaartdekveren	Wit	Wit
Poten	Vleeskleurig bruin	Vleeskleurig bruin
Nagels	Donkerbruin	Donkerbruin
Snavel	Hoornkleurig, in de broedtijd staalblauw	Hoornkleurig, in de broedtijd staalblauw
Ogen, Pupil	Bleek roodbruin, donkerbruin	Bleek roodbruin, donkerbruin
Tekeningkleur:		
Rond de snavel basis een lijn	Zwart	Zwartgrijs
Teugelstreep	Zwart	Grijs
Keelvlak	Zwart met bleke omzoming	Zwartgrijs met bleke omzoming
Grote vleugeldek	Wit wat de witte schouder band vormt	Witgrijs wat de witgrijze schouder band vormt
Buitenste vleugelpennen	Donkerblauw dwarse sierveren	Donkerblauw dwarse sierveren
Buitenvlag staartpennen	Zwart	Zwart
Binnenvlag staartpennen	Wit	Wit
Uiteinde staart	Een witte band	Een grijs witte band

Keurtechnische aanwijzingen: Appelvink man en pop

Wildkleur	Jonge Appelvinken welke nog niet op kleur zijn, kan men herkennen aan de geelachtige keelvlak en stipvorming op borst en flanken. De Appelvink dient een goed geblokt model te bezitten, met een volle borst. Speciaal dient er gelet te worden dat de snavel en/of loopbenen niet geschubd zijn, dat de borstkleur niet vlekkelig is of wazig door een teveel aan schimmeltekening. De flanken moeten zichtbaar zijn. De keelvlak en teugel moeten strak afgelijnd zijn zonder dat ze onderbroken zijn. De snavel tekening mag niet onderbroken zijn. Ook de vleugelbalk moet volledig aanwezig zijn, alsmede de sierveertjes op de vleugels. Vaak zien we een beschadigde kopbevedering, dit wordt in de eerste plaats bij bevedering beoordeeld, maar hierdoor is de conditie, kleur en tekening ook niet meer optimaal.
------------------	---

